

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Земельного кодексу України

З метою забезпечення реалізації прав громадян на земельні ділянки та недопущення їх незаконного відчуження Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Доповнити пункт 15 розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України абзацом такого змісту:

«Угоди (у тому числі довіреності), укладені під час дії заборони на відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв), встановленої абзацом першим цього пункту, в частині відчуження зазначених ділянок та земельних часток (паїв), а так само в частині передачі прав на відчуження зазначених ділянок та земельних часток (паїв) на майбутнє є недійсними з моменту їх укладення (посвідчення)».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

2. Кабінету Міністрів України, Генеральній прокуратурі України забезпечити організацію проведення перевірок щодо правомірності посвідчення угод (довіреностей) у частині відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також у частині передачі прав на відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв) на майбутнє, передбачених пунктом 15 розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України, та вжити відповідних заходів реагування.

Президент України **В. ЮЩЕНКО**

м. Київ
9 лютого 2006 року
№ 3415-IV

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку використання у 2006 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, пов'язаних з проведенням продажу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації

від 11 травня 2006 р. № 633

Київ

Відповідно до статті 27 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Порядок використання у 2006 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів,

пов'язаних з проведенням продажу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації (додається).

Прем'єр-міністр України **Ю. ЄХАНУРОВ**

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 травня 2006 р. № 633

**ПОРЯДОК
використання у 2006 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, пов'язаних з проведенням продажу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації**

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених Фонду державного майна у

державному бюджеті за програмою «Заходи, пов'язані з проведенням продажу земельних ділянок під об'єктами, які підлягають приватизації» (далі – бюджетні кошти).

* Опубліковано у Відомостях Верховної Ради України від 30 червня 2006 р. № 26, ст. 210. – Прим. ред.

2. Бюджетні кошти спрямовуються Фондом державного майна на:

1) оплату таких послуг:

визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками; виготовлення технічної документації для проведення продажу земельної ділянки, зокрема її технічного паспорта;

2) організацію продажу земельної ділянки несільськогосподарського призначення, яка перебуває у державній власності та на якій розташовано об'єкт, що підлягає приватизації, у тому числі оплату послуг, пов'язаних з:

експертною грошовою оцінкою земельної ділянки, що проводиться суб'єктами оціночної діяльності;

проведенням аукціонів;

3) провадження інформаційно-пропагандистської та рекламної діяльності, висвітлення у засобах масової інформації приватизаційних процесів і супроводження веб-сайту Фонду;

4) здійснення витрат, пов'язаних з наданням послуг поштового зв'язку та телекомунікацій, організацією відряджень, науковим опрацюванням документації, придбанням канцелярських виробів.

3. Перерахування бюджетних коштів провадиться відповідно до Порядку обслуговування державного бюджету за видатками, затвердженого Державним казначейством.

4. Складення та подання фінансової звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим витрачанням здійснюються в установленому порядку.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку взаємодії органів виконавчої влади щодо обміну інформацією, необхідною для обчислення і справляння плати за землю

від 1 серпня 2006 р. № 1066

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Порядок взаємодії органів виконавчої влади щодо обміну інформацією, необхідною для обчислення і справляння плати за землю, що додається.

Прем'єр-міністр України Ю. ЄХАНУРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 серпня 2006 р. № 1066

ПОРЯДОК

взаємодії органів виконавчої влади щодо обміну інформацією, необхідною для обчислення і справляння плати за землю

1. Цей Порядок визначає механізм обміну інформацією, необхідною для обчислення і справляння земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності (далі – інформаційний обмін), між органами виконавчої влади.

2. Суб'єктами інформаційного обміну є:

1) на центральному рівні – Державна податкова адміністрація, Держкомзем, Фонд державного майна та Мінфін;

2) на регіональному рівні:

обласні державні податкові адміністрації, Рескомзем Автономної Республіки Крим, обласні, Київське та Севастопольське міські головні управління земельних ресурсів та регіональні відділення Фонду державного майна;

районні державні податкові інспекції, відділи земельних ресурсів Держкомзему, регіональні відділен-

ня та представництва Фонду державного майна.

3. Інформаційний обмін здійснюється у письмовій та електронній формі.

Вимоги щодо надання відомостей та здійснення контролю за їх достовірністю визначаються суб'єктами інформаційного обміну на центральному рівні.

Суб'єкти інформаційного обміну звіряють відомості не менше одного разу на рік.

4. Для здійснення контролю за надходженням до місцевих бюджетів коштів від сплати земельного податку та орендної плати за землю подаються щокварталу до 30 числа місяця наступного періоду відомості:

1) Держкомземом, Рескомземом Автономної Республіки Крим, обласними, Київським та Севастопольським міськими головними управліннями земельних ресурсів – органам державної податкової служби відповідного рівня щодо:

проведення нормативної грошової оцінки земель у межах населених пунктів у цілому по Україні та в розрізі регіонів з розподілом на міста обласного і районного значення, селища, села та земель несільськогосподарського призначення за межами населених пунктів у цілому по Україні та в розрізі регіонів з розподілом землекористувачів за категоріями земель;

проведення інвентаризації земель у межах населених пунктів та земель несільськогосподарського призначення за межами населених пунктів у цілому по Україні та в розрізі регіонів;

переходу права власності на земельні ділянки на підставі цивільно-правових угод із зазначенням їх площі;

фактів самовільного зайняття земельних ділянок із зазначенням їх місцезнаходження, площі, категорії земель, нормативної грошової оцінки;

фактів використання земель не за цільовим призначенням, у тому числі наданих на умовах оренди і суборенди, із зазначенням місцезнаходження земельних ділянок, площі, категорії земель, грошової оцінки тощо;

2) Фондом державного майна, його регіональними відділеннями та представництвами – органам державної податкової служби відповідних рівнів щодо:

відчуження майна – переходу права власності на державне майно, яке перебуває на балансі суб'єктів господарювання, до інших юридичних чи фізичних осіб шляхом його продажу, включаючи майно ліквідованих підприємств та об'єкти незавершеного будівництва;

зміни у процесі приватизації організаційно-правової форми підприємств, що перебувають у загальнодержавній власності, шляхом перетворення їх у відкриті акціонерні товариства;

відчуження земельних ділянок цілісних майнових комплексів разом з об'єктами приватизації державного майна;

3) органами державної податкової служби – державним органам земельних ресурсів відповідного рівня щодо:

надходження земельного податку та сум заборгованості із сплати такого податку до бюджету окремо стосовно юридичних та фізичних осіб у цілому по Україні та в розрізі регіонів;

надходження орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності та сум заборгованості з внесення такої плати до бюджету у цілому по Україні та в розрізі регіонів;

втрат місцевих бюджетів унаслідок надання пільг із земельного податку у цілому по Україні та в розрізі регіонів.

5. Держкомзем щороку протягом трьох днів після оприлюднення Держкомстатом середньорічного індексу інфляції визначає величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, розрахованого виходячи із середньорічного індексу інфляції за рік, що передує звітному, і подає відповідні відомості Державній податковій адміністрації.

6. Органи державної податкової служби:

надають на запит Держземінспекції або її територіальних органів ідентифікаційні номери осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушень у сфері використання та охорони земель;

зводять у 10-денний строк відомості, що надходять до них згідно з пунктом 5 цього Порядку, і надсилають їх Державній податковій адміністрації для узагальнення і подання в 10-денний строк Мінфіну.

7. Інформаційний обмін здійснюється на безоплатній основі.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІNETУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про впорядкування здійснення зовнішніх запозичень суб'єктами господарювання державного сектору економіки

від 15 червня 2006 р. № 334-р

Київ

1. Органам виконавчої влади та уповноваженим особам, що здійснюють управління державним майном та корпоративними правами держави, під час прийняття рішень про взяття суб'єктами господарювання державного сектору економіки зовнішніх запозичень в іноземній валюті та запозичень у нерезидентів надавати згоду на прийняття таких рішень лише після погодження проектів відповідних кредитних договорів, умов випуску облігацій з Мінфіном, Мінекономіки та Фондом державного майна в порядку, визначеному їх спільним наказом.

2. Мінфіну запровадити реєстрацію запозичень, зазначених у пункті 1 цього розпорядження, і встановити порядок такої реєстрації, передбачивши, що завірені копії кредитних договорів та свідоцтв про державну реєстрацію випуску облігацій суб'єкти господарювання подають Мінфіну у тижневий строк після підписання договорів (державної реєстрації випуску облігацій).

Прем'єр-міністр України Ю. ЄХАНУРОВ

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 7 липня 2006 р. № 1066

Про скасування наказу ФДМУ від 30.10.98 № 2058 «Про встановлення деяких квот під час проведення відкритого продажу акцій»

З метою прискорення приватизації, недопущення розпорощення акцій продажу пакетів акцій ВАТ на конкурентних видах продажу за грошові кошти, вдосконалення процедури проведення спеціалізованих аукціонів за грошові кошти та керуючись матеріалами виробничої наради від 25.05.06 на виконання наказу ФДМУ від 29.12.05 № 3275 «Щодо оперативного вирішення проблемних питань Фонду майна Автономної Республіки Крим та регіональних відділень» та на виконання пункту 3 протоколу наради з обговорення матеріалів перевірки діяльності ДАК «НМАЦ», висновків і пропозицій щодо підви-

щення ефективності роботи Компанії від 03.07.06 НАКАЗУЮ:

1. Скасувати наказ ФДМУ від 30.10.98 № 2058*.
2. Установити, що максимальний розмір пакета акцій ВАТ, який може бути запропонований до продажу на спеціалізованому аукціоні за грошові кошти, не повинен перевищувати 25 відсотків розміру статутного фонду ВАТ.
3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Д. Парфененка.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 14 липня 2006 р. № 1107

Про утворення Робочої групи з врегулювання питання погашення кредитів, отриманих підприємствами під гарантії Уряду України

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 25.05.06 № 19739/0/1-06 та з метою забезпечення всебічного вивчення питання щодо врегулювання питання погашення кредитів, отриманих підприємствами під гарантії Уряду України, НАКАЗУЮ:

1. Утворити Робочу групу під головуванням О. Ю. Потімкова у складі:

від Юридичного департаменту – Л. Г. Пукшин, заступник начальника відділу експертизи правових актів;

від Департаменту з питань корпоративних відносин – І. М. Печковська, начальник відділу по роботі з виконавчими органами господарських товариств;

від Департаменту банкрутства, санації та реструктуризації – С. А. Ярмоленко, начальник відділу реструктуризації;

від Департаменту міждержавних майнових відносин та спільних підприємств – Н. В. Вишківська, головний спеціаліст відділу з питань правонаступництва корпоративних прав держави.

Надати голові Робочої групи право вносити в разі потреби зміни до її персонального складу.

2. Установити, що основним завданням Робочої групи є:

забезпечення всебічного вивчення ситуації щодо кредитів, отриманих підприємствами під гарантії Уряду України;

розроблення плану дій та прийняття узгоджених рішень стосовно законодавчого врегулювання питань погашення кредитів, отриманих підприємствами під гарантії Уряду України;

підготовка висновків щодо врегулювання питань погашення кредитів по вищезазначених підприємствах.

3. Установити, що відповідно до основних завдань Робоча група має право:

здійснювати перевірку фактичного стану справ щодо кредитів, отриманих підприємствами під гарантії Уряду України;

використовувати одержану в установленому порядку від міністерств, інших визначених Кабінетом Міністрів України центральних органів виконавчої влади інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

використовувати висновки незалежних експертів щодо фактичного фінансово-економічного та майнового стану підприємств-боржників;

проводити наради з питань, що належать до її компетенції, із залученням представників органів виконавчої влади, підприємств, установ і організацій та інших заінтересованих сторін.

4. Керівникам структурних підрозділів Фонду всіляко сприяти діяльності робочої групи в межах повноважень підрозділів.

Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду О. Ю. Потімкова.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1998, № 12, с. 33. – Прим. ред.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 12 липня 2006 р. № 1095

Щодо звичайної ціни послуг на виконання робіт з оцінки майна

З метою реалізації п. 17 та 28 Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності*, затвердженого наказом Фонду державного майна України (ФДМУ) від 25.11.03 № 2100 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19.12.03 за № 1194/8515 (із змінами та доповненнями), НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Показники звичайної ціни послуг на виконання робіт з оцінки майна щодо окремих груп об'єктів у центральному апараті ФДМУ з урахуванням індексу інфляції, що склався у першому півріччі 2006 р. (у розмірі 102,9 %) (додаток 1).

2. Затвердити Показники звичайної ціни послуг на виконання робіт з оцінки майна щодо окремих груп об'єктів у регіональних відділеннях ФДМУ та Фонді майна Автономної Республіки Крим з урахуванням індексу інфляції, що склався у першому півріччі 2006 р. (у розмірі 102,9 %) (додаток 2).

3. Регіональним відділенням ФДМУ і Фонду майна Автономної Республіки Крим керуватися звичайною ціною послуг на виконання робіт з оцінки майна,

визначеною у додатку 1, у разі відсутності відповідних даних – у додатку 2.

4. У текстах договорів на проведення робіт з оцінки майна, які укладаються центральним апаратом ФДМУ, регіональними відділеннями ФДМУ та Фондом майна Автономної Республіки Крим із суб'єктами оціночної діяльності, зазначати, що при визначенні вартості виконання робіт з оцінки враховується індекс інфляції.

5. Вважати, що втратив чинність наказ ФДМУ від 14.02.05 № 288**.

6. Департаменту оцінки майна та оціночної діяльності здійснити заходи щодо інформування громадськості, регіональних відділень ФДМУ та Фонду майна Автономної Республіки Крим про зміст цього наказу.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду О. Потімкова.

Голова Фонду **В. СЕМЕНЮК**

Додаток 1
до наказу ФДМУ від 12.07.06 № 1095

Показники звичайної ціни послуг на виконання робіт з оцінки майна щодо окремих груп об'єктів оцінки у центральному апараті ФДМУ

Групи об'єктів оцінки	Звичайна ціна, тис. грн.	Групи об'єктів оцінки	Звичайна ціна, тис. грн.
1. Об'єкти нерухомого майна		інвестицій, необоротних активів від 1 000 до 5 000 тис. грн.	5,620
1 об'єкт	1,550	балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 5 000 до 20 000 тис. грн.	8,330
від 2 до 10 об'єктів	3,530	балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 20 000 до 100 000 тис. грн.	21,370
більше ніж 10 об'єктів	6,950	балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 100 000 до 700 000 тис. грн.	33,960
2. Цілісні майнові комплекси, переоцінка необоротних активів		балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів до 100 тис. грн.	4,070
кількість необоротних активів до 5 тис. одиниць	5,280	балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 100 до 500 тис. грн.	4,300
кількість необоротних активів від 5 до 10 тис. одиниць	12,350	балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 500 до 1 000 тис. грн.	5,100
кількість необоротних активів від 10 до 20 тис. одиниць	28,810		
кількість необоротних активів від 20 до 40 тис. одиниць	49,440	4. Літальні апарати (за одиницю)	5,150
кількість необоротних активів більше ніж 40 тис. одиниць	92,400	5. Судноплавні засоби (за одиницю)	1,850
3. Пакети акцій, внески до статутних фондів товариств, оцінка машин, обладнання		6. Дорожні транспортні засоби (за одиницю)	
балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів до 100 тис. грн.	4,070	вантажні транспортні засоби	0,129
балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 100 до 500 тис. грн.	4,300	легкові транспортні засоби, автобуси	0,103
балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 500 до 1 000 тис. грн.	5,100	сільськогосподарська техніка та спеціальна техніка, причепи, напівпричепи	0,077
балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів до 100 тис. грн.	4,070		
балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 100 до 500 тис. грн.	4,300		
балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, необоротних активів від 500 до 1 000 тис. грн.	5,100		

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2004, № 2, с. 57 – 62. – Прим. ред.

** Там же, 2005, № 4, с. 57 – 58. – Прим. ред.

Показники звичайної ціни послуг на виконання робіт з оцінки майна щодо окремих груп об'єктів у регіональних відділеннях ФДМУ та Фонді майна Автономної Республіки Крим

Звичайна ціна, тис. грн.	Регіональні відділення ФДМУ по області						
	Чернігівській, Сумській, Київській, Житомирській, Рівненській, Волинській	Львівській, Закарпатській, Чернівецькій, Івано-Франківській	Вінницькій, Тернопільській, Хмельницькій	Дніпропетровській, Запорізькій, Кіровоградській, Полтавській, Черкаській	Донецькій, Луганській, Харківській	Миколаївській, Одеській, Херсонській, Фонду майна Автономної Республіки Крим, м. Севастополю	м. Києву
Один об'єкт нерухомого майна	0,654	0,568	0,526	0,606	0,803	0,888	1,050
Цілісні майнові комплекси (до 5 000 необоротних активів)	1,462	1,958	1,016	2,523	4,323	2,809	3,884

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**НАКАЗ**

від 18 травня 2006 р. № 790

Про організацію роботи щодо переведення до відомчої звітності Фонду державного майна України державних статистичних спостережень з питань приватизації

З метою усунення дублювання інформаційних потоків щодо підприємств, які змінили форму власності у процесі приватизації, та переведення до відомчої звітності Фонду державного майна України державних статистичних спостережень з питань приватизації державного та комунального майна на підставі протоколу наради у Державному комітеті статистики України з урегулювання цього питання від 7 квітня 2006 р. НАКАЗУЮ:

1. Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування (О. І. Синенко) організувати роботу щодо переведення до відомчої звітності Фонду державного майна України державних статистичних спостережень з питань приватизації, у тому числі:

підготувати спільний наказ Державного комітету статистики України та Фонду державного майна України про скасування існуючих форм державної статистичної звітності (№ 1-приватизація та № 2-приватизація);

за узгодженням з Департаментом реформування власності, Департаментом продажу цілісних майнових комплексів, Департаментом міждержавних майнових відносин та спільних підприємств розробити та затвердити наказом Фонду державного майна України форму відомчої статистичної звітності № 1-приватизація по приватизованих об'єктах;

розроблену форму погодити з Державним комітетом статистики та зареєструвати в Міністерстві юстиції України;

разом з іншими департаментами Фонду на основі зведених даних форми звітності № 1-приватизація розробити структуру вихідної інформації відомчої статистичної звітності для опублікування;

внести зміни до ІПС-ЕТАП з метою автоматичного формування в електронному вигляді форми статистичної звітності № 1-приватизація;

підготувати зміни до Угоди з Державним комітетом статистики про надання Фонду зведеної статистичної інформації в регіональному розрізі по приватизованих підприємствах та підприємствах, що перебувають у процесі розміщення державної частки (з Реєстру КПД), на підставі форми № 1-підприємництво (річна) та фінансової звітності у розрізі видів економічної діяльності за КВЕД.

2. Управлінню офіційних друкованих видань (Н. А. Путівська) забезпечувати починаючи з 2007 р. публікацію зведених даних (за формою № 1-приватизація) щодо приватизації у Державному інформаційному бюлетені про приватизацію.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови ФДМУ С. Ю. Ледомську.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 13 липня 2006 р. № 1100

Про затвердження Змін та доповнень до Положення про порядок розрахунків з учасниками при ліквідації інвестиційних фондів або взаємних фондів інвестиційних компаній, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17.11.99 № 2167/321, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.12.99 за № 920/4213

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 4 серпня 2006 р. за № 944/12818

Відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», указів Президента України від 19.02.94 № 55 «Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії» та від 07.08.99 № 968 «Про заходи щодо забезпечення захисту прав учасників інвестиційних фондів та інвестиційних компаній» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни та доповнення до Положення про порядок розрахунків з учасниками при ліквідації інвестиційних фондів або взаємних фондів інвестиційних компаній*, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17.11.99 № 2167/321, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.12.99 за № 920/4213, що додаються.

2. Департаменту підготовки та проведення конкурсів (Є. Філозоп) у встановленому порядку подати

цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Департаменту взаємодії з Верховною Радою України, засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю (А. Гриненко) у десятиденний термін після державної реєстрації цього наказу забезпечити його розміщення на веб-сторінці Фонду державного майна України.

4. Управлінню офіційних друкованих видань (Н. Путівська) у десятиденний термін після державної реєстрації цього наказу забезпечити його публікацію у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію».

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України Д. Парфененка.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
4 серпня 2006 р. за № 944/12818

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
13.07.2006 № 1100
Рішення Державної комісії з цінних паперів
та фондового ринку
13.07.2006 № 549

ЗМІНИ ТА ДОПОВНЕННЯ

до Положення про порядок розрахунків з учасниками при ліквідації інвестиційних фондів або взаємних фондів інвестиційних компаній, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17.11.99 № 2167/321, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.12.99 за № 920/4213

1. У преамбулі Положення слова «Про підприємства в Україні» вилучити.

2. У пункті 1.6 розділу 1 та в підпунктах «е», «є» пункту 2.5 розділу 2 слова та цифри «(відповідно до Положення про порядок оцінки вартості чистих активів інвестиційних фондів та взаємних фондів інвестиційних компаній, затвердженого рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 7 жовтня 1997 р. № 30/1)» замінити словами та цифрами «(відповідно до Положення про порядок

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2000, № 2, с. 29 – 34. – Прим. ред.

оцінки вартості чистих активів інвестиційних фондів і взаємних фондів інвестиційних компаній, затвердженого рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 18.03.02 № 104, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.04.02 за № 392/6680)».

3. Пункт 2.12 розділу 2 викласти в такій редакції:
«2.12. Після виконання усіх зобов'язань перед учасниками фонду ліквідаційна комісія відповідно до Положення про порядок передавання до галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна України документів щодо

укладених та виконаних фінансовими посередниками угод з приватизаційними паперами*, затвердженого наказом Фонду державного майна України та Державного комітету архівів України від 02.08.2000 № 1594/44, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.08.2000 за № 531/4752, передає до галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна України документи щодо укладених на виконаних інвестиційними фондами та взаємними фондами інвестиційних компаній угод з приватизаційними паперами та подає до Фонду державного майна України такі документи:

а) звіт про здійснені розрахунки з учасниками за належними останнім інвестиційними сертифікатами (про викуп інвестиційних сертифікатів);

б) довідки про виконання фондом зобов'язань перед учасниками, надані відповідними реєстраторами, зберігачем та депозитарієм фонду;

в) оригінальні примірники договорів фонду з банківськими установами щодо депонування грошових коштів (та/або цінних паперів), не сплачених (виданих) учасникам, та виписки з рахунків банківських установ, відкритих відповідно до вказаних договорів;

г) виписку з депозитного рахунка банківської установи (або нотаріальної контори), на якому заделоновані зазначені кошти;

г) довідку з галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна України про передачу всіх документів щодо укладених та виконаних інвестиційними фондами та взаємними фондами інвестиційних компаній угод з приватизаційними паперами».

*Заступник директора
Департаменту підготовки та проведення
конкурсів* І. БІЛОЦЕРКОВЕЦЬ

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНЕ КАЗНАЧЕЙСТВО УКРАЇНИ ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 27 червня 2006 р. № 170/1007

Про внесення змін до Порядку перерахування до державного бюджету коштів, одержаних від приватизації державного майна

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 18 липня 2006 р. за № 855/12729

Відповідно до статті 48 Бюджетного кодексу України та з метою забезпечення перерахування до бюджетів коштів, одержаних від приватизації державного (комунального) майна, у обсягах, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік (рішеннями про місцевий бюджет на відповідний рік, затвердженими відповідними місцевими радами), НАКАЗУЄМО:

1. Унести зміни до Порядку перерахування до державного бюджету коштів, одержаних від приватизації державного майна**, затвердженого наказом Державного казначейства України та Фонду державного майна України від 19.11.03 № 212/2057, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.12.03 за № 1119/8440 (зі змінами), виклавши його в новій редакції (додається).

2. Директору Департаменту методології з обслуговування бюджетів, бухгалтерського обліку та звітності Державного казначейства України Н. І. Сушко забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Начальнику Управління організації діловодства та контролю виконавської дисципліни Державного казначейства України С. В. Ливун у триденний строк після державної реєстрації цього наказу забезпечити його доведення управлінням Державного казначейства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

4. Директору Департаменту фінансової роботи Фонду державного майна України у дводенний строк після державної реєстрації цього наказу забезпечити його доведення до територіальних відділень Фонду державного майна України всіх рівнів.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Державного казначейства України О. О. Чечуліну та Голову Фонду державного майна України В. П. Семенюк.

*В. о. Голови Державного казначейства
України* О. С. ДАНЕВИЧ

*Голова Фонду державного майна
України* В. П. СЕМЕНЮК

ПОГОДЖЕНО:

Заступник Міністра фінансів

України А. І. МЯРКОВСЬКИЙ

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2000, № 10, с. 32 – 33. – Прим. ред.

** Там же, 2004, № 2, с. 51 – 53. – Прим. ред.

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
18 липня 2006 р. за № 855/12729

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Державного казначейства України
та Фонду державного майна України
від 27.06.06 № 170/1007

ПОРЯДОК перерахування до бюджетів коштів, одержаних від приватизації майна

Цей Порядок регулює питання перерахування до бюджетів коштів, одержаних від приватизації майна.

1. Загальні положення

1.1. Надходження від приватизації державного майна та інші надходження, безпосередньо пов'язані з приватизацією підприємств, належать до джерел фінансування державного бюджету.

Кошти від відчуження майна, яке перебуває у комунальній власності, згідно із Бюджетним кодексом України належать до джерел формування бюджету розвитку місцевих бюджетів.

1.2. Розподіл коштів, одержаних від приватизації державного майна, інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, здійснюється згідно з вимогами закону України про Державний бюджет України на відповідний рік, Закону України «Про Державну програму приватизації» та інших законодавчих актів.

Розподіл коштів, одержаних від приватизації комунального майна, здійснюється згідно з рішеннями про місцевий бюджет на відповідний рік, затвердженими відповідними місцевими радами.

2. Порядок перерахування до бюджетів коштів, одержаних від приватизації майна

2.1. Фонду державного майна України та органам приватизації в Державному казначействі України та управліннях Державного казначейства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі відкриваються два рахунки за балансовим рахунком 3718 «Рахунок для обліку коштів від приватизації майна» Плану рахунків бухгалтерського обліку виконання державного та місцевих бюджетів, затвердженого наказом Державного казначейства України від 28.11.2000 № 119 (зі змінами).

На перший рахунок зараховуються у повному обсязі кошти, одержані від приватизації державного майна, інші надходження, безпосередньо пов'язані з процесом приватизації.

На другий рахунок зараховуються кошти, одержані від приватизації об'єктів комунальної власності, якщо органами місцевого самоврядування були делеговані державним органам приватизації відповідні повноваження.

2.2. Органи Державного казначейства України наступного дня після зарахування коштів на рахунки органів приватизації передають представникам Фонду державного майна України виписки із зазначених рахунків та реєстр розрахункових документів до них.

2.3. На підставі платіжних доручень, підготовлених Фондом державного майна України чи органами приватизації і наданих Державному казначейству України або відповідним органам Державного казначейства України протягом трьох робочих днів після отримання виписки, кошти, одержані від приватизації державного майна, за вирахуванням податку на додану вартість, розподіляються згідно з нормативами, затвердженими законом України про Державний бюджет України на відповідний рік, та перераховуються на рахунки, відкриті в Державному казначействі України (центральний рівень) за балансовими рахунками 3231 «Інші кошти, залучені до загального фонду державного бюджету», 3232 «Інші кошти, залучені до спеціального фонду державного бюджету» Плану рахунків бухгалтерського обліку виконання державного та місцевих бюджетів, затвердженого наказом Державного казначейства України від 28.11.2000 № 119 (зі змінами).

У разі коли надходження коштів на рахунки, відкриті за балансовим рахунком 3232 «Інші кошти, залучені до спеціального фонду державного бюджету», досягло рівня обмеження, установленого законом України про Державний бюджет України на відповідний рік, Фонд державного майна України перераховує кошти від приватизації майна в повному обсязі на рахунки, відкриті за балансовим рахунком 3231 «Інші кошти, залучені до загального фонду державного бюджету».

Аналітичні рахунки за вказаними балансовими рахунками відкриваються в розрізі територій та кодів класифікації фінансування бюджету за типом боргового зобов'язання.

2.4. На підставі платіжних доручень, підготовлених органами приватизації згідно з рішеннями відповідних місцевих рад і наданих органам Державного казначейства України протягом трьох робочих днів після отримання виписки, кошти, одержані від приватизації об'єктів комунальної власності, за вирахуванням податку на додану вартість, перераховуються на рахунки з обліку доходів місцевих бюд-

жетів, відкриті в органах Державного казначейства України за балансовим рахунком 3151 «Надходження коштів спеціального фонду місцевих бюджетів, які направляються на спеціальні видатки» Плану рахунків бухгалтерського обліку виконання державного та місцевих бюджетів, затвердженого наказом Державного казначейства України від 28.11.2000 № 119 (зі змінами).

Аналітичні рахунки за вказаним балансовим рахунком відкриваються в розрізі місцевих бюджетів за відповідним кодом класифікації доходів бюджету.

2.5. Податок на додану вартість зараховується до державного бюджету в законодавчо встановленому порядку.

2.6. Кошти, отримані як застава від покупців для участі в аукціоні, конкурсі, зараховуються на рахунки, відкриті в управліннях Державного казначейства України за 373 групою рахунків «Депозитні рахунки розпорядників коштів бюджетів».

2.7. Не зараховуються до державного бюджету кошти, які надійшли відповідно до умов продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств на конкурсній основі та у вигляді фінансових гарантій при наданні послуг у зв'язку з виконанням програми приватизації і які підлягають поверненню особам, що їх унесли.

2.8. Кошти, зараховані помилково, або кошти, які підлягають поверненню за рішеннями судових органів, на підставі розрахункових документів органів приватизації перераховуються за призначенням.

2.9. Остаточний розподіл коштів від приватизації майна та їх перерахування до бюджетів за звітний період (місяць) здійснюється до 10 числа місяця, наступного за звітним.

2.10. Відповідальність за правильність розподілу коштів від приватизації майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з приватизацією, несуть органи Фонду державного майна України.

2.11. Фонд державного майна України та органи приватизації здійснюють видатки відповідно до Порядку обслуговування державного бюджету за видатками, затвердженого наказом Державного казначейства України від 25.05.04 № 89 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10.06.04 за № 716/9315 (зі змінами).

2.12. Кошти від приватизації державного майна в іноземній валюті перераховуються покупцем на валютний рахунок Фонду державного майна України, відкритий в уповноваженому банку. Фонд державного майна України перераховує отримані кошти на валютний рахунок Державного казначейства України, відкритий в уповноваженому банку. У платіжному дорученні на перерахування зазначених коштів у графі «Призначення платежу» Фонд державного майна України вказує коди класифікації фінансування бюджету та фонди бюджету, до яких зараховується платіж (загальний та спеціальний) із зазначенням

відповідних сум коштів, які розраховуються за нормативами розподілу коштів від приватизації державного майна, установленими законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

Державне казначейство України на підставі виписки з валютного рахунка, отриманої від уповноваженого банку, відображає в обліку надходження коштів від приватизації державного майна у гривневому еквіваленті згідно з офіційним курсом національної валюти до відповідної іноземної валюти, який діяв на дату зарахування зазначених коштів на валютний рахунок Державного казначейства України. При цьому валютні кошти залишаються на рахунку Державного казначейства України, а Фонду державного майна України надається інформація щодо дати та обсягів коштів, зарахованих до загального та спеціального фондів державного бюджету в національній валюті.

3. Бухгалтерський облік операцій за коштами, що надходять від приватизації майна, який здійснюється органами приватизації та органами Державного казначейства України

3.1. В органах приватизації кошти, одержані від приватизації майна, добровільних внесків українських та іноземних юридичних і фізичних осіб, громадських організацій, інших надходжень відповідно до законодавства в бухгалтерському обліку відображаються на субрахунках відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ, затвердженого наказом Головного управління Державного казначейства України від 10.12.99 № 114 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20.12.99 за № 890/4183 (зі змінами).

3.2. В органах Державного казначейства України кошти, які надходять від приватизації майна, обліковуються на рахунках, відкритих відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку виконання державного та місцевих бюджетів, затвердженого наказом Державного казначейства України від 28.11.2000 № 119 (зі змінами).

3.3. Щомісяця, до 10 числа, наступного за звітним, Державне казначейство України та Фонд державного майна України проводять звірки надходжень коштів від приватизації майна, результати яких відображаються в актах звірки, підписаних обома сторонами.

Директор Департаменту методології з обслуговування бюджетів, бухгалтерського обліку та звітності Н. І. СУШКО

Директор Департаменту фінансової роботи Н. О. НЕВМЕРЖИЦЬКА

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ ПО ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСАХ
МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО БУДІВНИЦТВА, АРХІТЕКТУРИ ТА ЖИТЛОВО-
КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ ПО ВОДНОМУ ГОСПОДАРСТВУ
УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК

НАКАЗ

від 27 січня 2006 р. № 19/16/22/11/17/12

Про Порядок нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель у межах населених пунктів)

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 5 квітня 2006 р. за № 389/12263

Відповідно до Земельного кодексу України, Закону України «Про оцінку земель» та постанови Кабінету Міністрів України від 30.05.97 № 525 «Про Методику нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів)» (із змінами) НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Порядок нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель у межах населених пунктів) (додається).

2. Начальникам Управління ринку та оцінки земель, розмежування земель державної та комунальної власності С. М. Горбатовичу та Юридичного управління А. Г. Кальніченко Держкомзему України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Наказ Державного комітету України по земельних ресурсах, Міністерства агропромислового комплексу України, Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України, Державного комітету лісового господарства України, Державного комітету України по водному господарству, Української академії аграрних наук від 29 серпня 1997 р. № 86/19/148/86/76/88 «Про Порядок грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів)», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 14 жовтня 1997 р. за № 477/2281, визнати таким, що втратив чинність.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Голови Державного комітету України по земельних ресурсах В. В. Кулініча, заступника Міністра аграрної політики України Н. А. Павлюк, першого заступника Міністра будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України А. В. Беркуту, першого заступника Голови Державного комітету лісового господарства України А. О. Бондаря, заступника Голови Державного комітету України по водному господарству М. Я. Бабича, віце-президента Української академії аграрних наук А. М. Третяка.

Голова Державного комітету України по земельних ресурсах М. Я. СИДОРЕНКО
Міністр аграрної політики України О. П. БАРАНІВСЬКИЙ

Міністр будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України П. С. КАЧУР

Голова Державного комітету лісового господарства України В. О. ЧЕРВОНІЙ

Голова Державного комітету України по водному господарству В. А. СТАШУК

В. о. Президента Української академії аграрних наук А. М. ТРЕТЯК

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва А. В. ДАШКЕВИЧ

Міністр охорони навколишнього природного середовища України П. М. ІГНАТЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
5 квітня 2006 р. за № 389/12263

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Держкомзему України, Мінагрополітики України, Мінбудархітектури України, Держкомлісгоспу України, Держводгоспу України, Української академії аграрних наук
27.01.2006 № 19/16/22/11/17/12

ПОРЯДОК
нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель у межах населених пунктів)

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено відповідно до Земельного кодексу України, Закону України «Про оцінку земель», Методики нормативної грошової

оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30.05.97 № 525 (із змінами).

1.2. Порядок регламентує механізм нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення за межами населених пунктів: промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення; земель природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення; земель лісового і водного фондів.

1.3. Нормативна грошова оцінка земель використовується для визначення розміру земельного податку, державного мита при міні, спадкуванні та даруванні земельних ділянок згідно із законом, орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва.

1.4. Об'єктами нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення є земельні ділянки, що використовуються за функціональним призначенням незалежно від того, до якої категорії вони віднесені.

1.5. Віднесення земель до категорії земель за функціональним використанням провадиться згідно з Інструкцією з заповнення державної статистичної звітності з кількісного обліку земель (форми № 6-зем, ба-зем, бб-зем, 2-зем), затвердженою наказом Держкомстату України від 05.11.98 № 377, зареєстрованою в Міністерстві України 14.12.98 за № 788/3228, відповідно до видів економічної діяльності, зазначених у довідках, що надають юридичним особам органи державної статистики.

1.6. В основу нормативної грошової оцінки земельних ділянок несільськогосподарського призначення за межами населених пунктів покладається капіталізація нормативного середньорічного економічного ефекту або рентного доходу від використання земельних ділянок відповідного функціонального призначення.

1.7. Інформаційною базою для нормативної грошової оцінки є відомості державних кадастрів (земельного, лісового, водного); землевпорядної, лісовпорядної, містобудівної та проектно-технічної документації, інвентаризації земель.

1.8. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок, які розміщені на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначається з урахуванням коефіцієнтів, наведених у додатку 1 (табл. 1.1) до цього Порядку.

Зони гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю визначені постановою Кабінету Міністрів Української РСР від 23.07.91 № 106 «Про організацію виконання постанов Верховної Ради Української РСР про порядок введення в дію законів Української РСР «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» та «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

1.9. Організація робіт з нормативної грошової оцінки земельних ділянок несільськогосподарського призначення (крім земель у межах населених пунктів) здійснюється Державним комітетом України

по земельних ресурсах, Республіканським комітетом Автономної Республіки Крим по земельних ресурсах, обласними та Севастопольським міським головними управліннями, районними відділами земельних ресурсів.

1.10. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок, які перебувають у запасі, визначається за категорією земель, до якої вони віднесені згідно з відповідними розділами цього Порядку та Порядку нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів.

2. Нормативна грошова оцінка земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення

2.1. В основу розрахунку нормативної грошової оцінки земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення покладається рентний дохід від цільового використання земельних ділянок та здійсненого поліпшення їх облаштування.

2.2. Нормативна грошова оцінка земель промисловості, транспорту, зв'язку та енергетики визначається за формулою

$$Ц_n = P_{\text{ппп}} T_k K_{\text{ф}} K_m P_d,$$

де $Ц_n$ – нормативна грошова оцінка земельної ділянки, грн.; $P_{\text{ппп}}$ – рентний дохід, який створюється за рахунок облаштування земельної ділянки в перерахунок на одиницю площі, грн./м²; T_k – термін капіталізації рентного доходу, який встановлюється на рівні 33 років; $K_{\text{ф}}$ – коефіцієнт, який враховує функціональне використання земельної ділянки; K_m – коефіцієнт, який враховує місцезонашування земельної ділянки; P_d – площа земельної ділянки, м².

Нормативна грошова оцінка земельної ділянки підлягає індексації відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12.05.2000 № 783 «Про проведення індексації грошової оцінки земель».

2.3. Рентний дохід земельної ділянки без земельних поліпшень ($P_{\text{ппп}}$) визначається відповідно до табл. 1.2 (додаток 1).

Рентний дохід, який створюється за рахунок облаштування земельної ділянки ($P_{\text{ппп}}$), визначається за формулою

$$P_{\text{ппп}} = (ТП - З - ЗK_{\text{нр}}) V_{\text{зп}} : V_{\text{оф}},$$

де $ТП$ – нормативний обсяг товарної продукції підприємства, яке є власником або користувачем оцінюваної земельної ділянки, грн./м²; $З$ – виробничі затрати, грн./м²; $K_{\text{нр}}$ – коефіцієнт норми рентабельності; $V_{\text{зп}}$ – відновлювальна вартість будівель і споруд, розташованих у межах земельної ділянки та інженерно-транспортної інфраструктури, яка розташована за межами земельної ділянки і перебуває на балансі даного підприємства; $V_{\text{оф}}$ – відновлювальна вартість основних фондів підприємства.

У разі якщо рентний дохід, який створюється за рахунок облаштування земельної ділянки ($P_{\text{рнт}}$), набуває від'ємних значень, то його слід приймати рівним одиниці.

Рентний дохід, який неможливо встановити на відокремлених земельних ділянках окремих підприємств (ділянки дочірніх підприємств без створення юридичної особи або у випадках, коли за оцінюваною земельною ділянкою не ведеться самостійна звітність, а також у випадках існування підприємства менше одного повного календарного року), визначається відповідно до табл. 1.2 (додаток 1).

2.4. Нормативний обсяг валової продукції (далі – ТП) розраховується як добуток виробничих затрат (З) та коефіцієнта нормативної рентабельності 1,15. Значення виробничих затрат приймається за даними фінансового звіту підприємства за той рік, який передував рокові оцінки.

2.5. Значення коефіцієнта норми рентабельності ($K_{\text{нр}}$), який визначає обсяги витрат на розширене відтворення виробництва, приймається 0,12.

2.6. Коефіцієнт, який ураховує функціональне використання земельної ділянки ($K_{\text{ф}}$), визначається відповідно до табл. 1.3 (додаток 1).

Коефіцієнт функціонального використання для земельних ділянок змішаного використання (включаючи земельні ділянки з часткою земель сільськогосподарського використання) визначається як середньозважене (за площею) значення коефіцієнтів функціонального використання окремих частин земельної ділянки змішаного використання. Підставою для виділення частин земельної ділянки різного функціонального використання є затверджені дані інвентаризації земельної ділянки.

2.7. Коефіцієнт, який ураховує місцерозташування земельної ділянки ($K_{\text{м}}$), обчислюється за формулою

$$K_{\text{м}} = K_{\text{р}} K_{\text{п}},$$

де $K_{\text{р}}$ – коефіцієнт, який ураховує регіональні фактори місцерозташування земельної ділянки (віддаленість від адміністративного центру та найближчого населеного пункту, що має магістральні шляхи сполучення залізниці, автомагістралі загальнодержавного значення, морські та річкові порти, аеропорти, уходження до приміської зони великих міст тощо); $K_{\text{п}}$ – коефіцієнт, який ураховує локальні фактори місцерозташування земельної ділянки за територіально-планувальними, інженерно-геологічними, історико-культурними, природно-ландшафтними, санітарно-гігієнічними та іншими умовами.

2.8. Загальне значення коефіцієнта $K_{\text{р}}$ розраховується як добуток коефіцієнтів $K_{\text{р1}}, K_{\text{р2}}, K_{\text{р3}}, K_{\text{р4}}$, значення яких наводяться в додатку 1 (табл. 1.1, 1.4, 1.5).

2.9. Загальне значення коефіцієнта $K_{\text{п}}$ розраховується як добуток значень окремих коефіцієнтів, які наведені в додатку 1 (табл. 1.6), залежно від наявності факторів, що їх визначають.

2.10. Нормативна грошова оцінка земель, наданих для підприємств торфовидобувної промисловості, устанавлюється залежно від функціонального

використання окремих земельних ділянок.

Земельні ділянки підприємств торфовидобувної промисловості, зайняті сільськогосподарськими угіддями, під промисловими та адміністративними будівлями, у населених пунктах, під водоймами тощо, крім земельних ділянок під торфовими родовищами, оцінюються на основі положень, викладених у відповідних розділах цього Порядку і Порядку нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів.

За об'єкт оцінки під торфорозробками приймається земельна ділянка в межах торфового родовища – площа, на якій видобувається торф, площа, яку готують для видобування торфу, та площа, на якій видобуто торф і яка рекультивується. Для цих земельних ділянок застосовується коефіцієнт, який характеризує функціональне використання (додаток 1, табл. 1.3 для підприємств торфорозробки).

2.11. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок, наданих для потреб оборони та іншого призначення, визначається з урахуванням їх фактичного використання, на основі положень, викладених у відповідних розділах цього Порядку і Порядку нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів.

3. Нормативна грошова оцінка земель природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення

3.1. В основу розрахунку нормативної грошової оцінки земель природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення покладається капіталізація нормативного середньорічного економічного ефекту від використання земельних ділянок відповідного функціонального використання.

3.2. Об'єктами нормативної грошової оцінки відповідно до вимог цього розділу є земельні ділянки природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення:

які не перебувають під водою;

не входять до складу лісових земель на території адміністративно-територіальних одиниць України, крім Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

Нормативна грошова оцінка земельних ділянок під об'єктами, які здійснюють господарську діяльність на землях природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, крім лісгосподарської, проводиться відповідно до розділу 2 цього Порядку.

3.3. Нормативна грошова оцінка земель природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення визначається за формулою

$$Ц_{\text{н}} = E \cdot T_{\text{к}} \cdot K_{\text{мц}} \cdot P_{\text{д}},$$

де $Ц_{\text{н}}$ – нормативна грошова оцінка земельної ділянки, грн.; E – нормативний середньорічний еко-

номічний ефект від використання земель природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення в розрахунку на 1 м², грн.; T_к – термін капіталізації нормативного середньорічного економічного ефекту, який встановлюється на рівні 33 років; K_{мц} – коефіцієнт, який характеризує місцерозташування та цінність земельної ділянки відповідного функціонального призначення; П_д – площа земельної ділянки, м².

Нормативна грошова оцінка земельної ділянки підлягає індексації відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12.05.2000 № 783 «Про проведення індексації грошової оцінки земель».

3.4. Значення нормативного середньорічного економічного ефекту від використання земель природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення наведені в додатку 2 (табл. 2.1).

3.5. Коефіцієнт, який ураховує місцерозташування та цінність земельної ділянки природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення (K_{мц}), обчислюється за формулою

$$K_{мц} = K_{м} K_{ц} K_{с} ,$$

де K_м – коефіцієнт, який ураховує місцерозташування земельної ділянки (віддаленість від адміністративного центру та найближчого населеного пункту, що має магістральні шляхи сполучення; входження до приміської зони великих міст тощо); K_ц – коефіцієнт, який ураховує цінність об'єктів природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення; K_с – коефіцієнт, який ураховує статус об'єктів природоохоронного, оздоровчого та історико-культурного призначення.

3.6. Загальне значення коефіцієнта K_м розраховується як добуток коефіцієнтів K_{р1}, K_{р2}, K_{р3}, K_{р4}, значення яких наводяться в додатку 1 (табл. 1.1, 1.4, 1.5).

3.7. Значення коефіцієнта K_ц для об'єктів природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення наведені в додатку 2 (табл. 2.2). У випадку коли об'єкт має багатофункціональне призначення, значення коефіцієнта K_ц розраховується як добуток відповідних його значень для кожної з груп земель: природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного призначення.

3.8. Значення коефіцієнтів K_с для земель оздоровчого, природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, а також історико-культурного призначення наведені в додатку 2 (табл. 2.3). Межі та статус земель оздоровчого призначення визначаються відповідно до Закону України «Про курорти».

4. Нормативна грошова оцінка земель водного фонду

4.1. Нормативна грошова оцінка земель, які є під

водою, визначається на основі нормативного середньорічного економічного ефекту від використання водних об'єктів, що розташовані на оцінюваній земельній площі (ділянці).

4.2. Розрахунки нормативної грошової оцінки земельної ділянки під водою здійснюються за формулою

$$Ц_{н} = E_{н} T_{к} K_{1} K_{2} K_{3} П_{д} ,$$

де Ц_н – нормативна грошова оцінка земельної ділянки під водою, грн.; E_н – нормативний середньорічний економічний ефект від використання зазначеної земельної ділянки в розрахунку на 1 га; T_к – термін капіталізації нормативного середньорічного економічного ефекту, який встановлюється на рівні 33 років; K₁ – коефіцієнт, який ураховує місцерозташування водного об'єкта; K₂ – коефіцієнт, який ураховує якісний стан та екологічне значення водного об'єкта; K₃ – коефіцієнт, який ураховує функціональне використання водного об'єкта; П_д – площа земельної ділянки, га.

Нормативна грошова оцінка земельної ділянки підлягає індексації відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12.05.2000 № 783 «Про проведення індексації грошової оцінки земель».

4.3. Нормативний середньорічний економічний ефект, який створюється за рахунок використання розташованого на земельній ділянці водного об'єкта для задоволення народногосподарських і суспільних потреб (водопостачання міст і сіл, виробництво гідроелектроенергії, водозабезпечення теплових та атомних електростанцій, промислових, сільськогосподарських підприємств, зрошення й обводнення земель і територій, а також для ведення рибного господарства, розвитку водного транспорту та з рекреаційною метою), є часткою загальної суми усередненого (у перерахунку на одноцільове використання водних ресурсів) зазначеного ефекту. Загальна величина середньорічного нормативного економічного ефекту розподіляється між тими виробничими фондами, водними і земельними ресурсами, що були чинниками його створення.

4.4. Нормативний середньорічний економічний ефект від використання земельної ділянки визначається за формулою

$$E_{н} = (E_{в} + E_{п} + E_{г} + E_{з} + E_{рг} + E_{вт} + E_{р}) : n ,$$

де E_в – нормативний середньорічний економічний ефект від використання водного об'єкта для водозабезпечення міського та сільського населення; E_п – нормативний середньорічний економічний ефект від використання водного об'єкта при промисловому й агропромисловому водопостачанні; E_г – нормативний середньорічний економічний ефект від використання водного об'єкта при виробництві гідроелектроенергії; E_з – нормативний середньорічний економічний ефект від використання водного об'єкта при зрошенні та обводненні сільськогосподарських земель; E_{рг} – нормативний середньорічний економічний ефект від ви-

користання водного об'єкта при веденні рибного господарства; E_{BT} – нормативний середньорічний економічний ефект від використання водного об'єкта при використанні водойм з транспортною метою; E_p – нормативний середньорічний економічний ефект від використання водного об'єкта при використанні водойм з лікувально-оздоровчою і туристичною метою та для масового відпочинку населення; n – кількість видів цільового використання водного об'єкта.

4.5. Величини зазначених нормативних економічних ефектів у середньому в Україні наведені в додатку 3 (табл. 3.1).

4.6. Величини коефіцієнтів стосовно місцезнаходження різних водних об'єктів наведені в додатку 3 (табл. 3.2). Ці коефіцієнти враховують місцерозташування поверхневих водойм у розрізі території з надмірним, нормальним та недостатнім природним зволоженням, а також їх значення з погляду загальнодержавних та локальних (місцевих) умов. Необхідність застосування цих коефіцієнтів при розрахунку загального значення коефіцієнта K_1 визначається наявністю перелічених умов.

4.7. Коефіцієнт (K_2), який ураховує якісний стан та екологічне значення поверхневих водних об'єктів, визначається за формулою

$$K_2 = K_n K_e,$$

де K_n – коефіцієнт, що характеризує якісний стан водойми; K_e – коефіцієнт, який ураховує екологічне значення водойми.

Середні орієнтовні величини коефіцієнтів K_n і K_e стосовно поверхневих водних об'єктів наведено в додатку 3 (табл. 3.3).

4.8. Коефіцієнт (K_3), що характеризує функціональне призначення водного об'єкта, ураховує напрями використання останнього для виробничих і невиробничих потреб: водозабезпечення населення, промислових та агропромислових підприємств, розвитку транспорту, гідроенергетики, зрошення, рибного господарства і рекреації. За функціональним використанням поверхні водойми розподіляються на:

- одноцільового використання;
- двоцільового використання;
- трицільового використання;
- багатоцільового використання.

Величини коефіцієнта K_3 залежно від кількості напрямів використання водного об'єкта, розташованого на конкретній земельній площі, яка оцінюється, наведені в додатку 3 (табл. 3.4).

4.9. Приклад розрахунку грошової оцінки земель, що містяться під водою, наведено в додатку 3 (табл. 3.5).

4.10. Грошова оцінка інших земель водного фонду (під гідротехнічними спорудами, водогосподарськими системами; землі островів, прибережних водозахисних смуг, смуг відведення, берегових смуг водних шляхів) здійснюється з урахуванням їх фактичного використання на основі положень, викладених у відповідних розділах цього Порядку та Порядку

грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів.

5. Нормативна грошова оцінка земель лісового фонду

5.1. Землі лісового фонду поділяються на лісові та нелісові. До лісових земель віднесено вкриті лісовою (деревною і чагарниковою) рослинністю та не вкриті лісовою рослинністю, які підлягають залісенню (зруби, згарища, рідколісся, пустирі тощо), зайняті лісовими шляхами, просіками та протипожежними розривами. До нелісових земель віднесено землі, зайняті спорудами, пов'язаними з веденням лісового господарства, трасами ліній електропередач, продуктопроводів, підземними комунікаціями тощо; зайняті сільськогосподарськими угіддями (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища, надані для потреб лісового господарства) та болотами і водоймами в межах земельних ділянок лісового фонду, наданих для потреб лісового господарства.

5.2. Таксономічною одиницею нормативної грошової оцінки земель лісового фонду є таксаційний виділ. Нормативна грошова оцінка земель лісового фонду в межах землеволодінь та землекористувань визначається як сума оцінок таксаційних виділів лісових та нелісових земель, що входять до складу відповідних землеволодінь та землекористувань.

5.3. Ділянки нелісових земель, а також ділянки земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення на територіях Автономної Республіки Крим та м. Севастополя в складі земель лісового фонду оцінюються на підставі положень, викладених у відповідних розділах цього Порядку та Порядку нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів.

5.4. Цей Порядок застосовується для нормативної грошової оцінки лісових земель у складі земельного фонду всіх землевласників та землекористувачів незалежно від форми власності та відомчого підпорядкування.

Поняття, що вживаються у цьому розділі Порядку, використовуються у такому значенні:

тип лісорослинних умов – основна класифікаційна одиниця лісової типології стосовно однорідних за ґрунтово-гідрологічними умовами земель, укритих лісовою рослинністю або призначених для вирощування лісу;

тип лісу – лісівнича класифікаційна категорія, яку характеризують певний тип лісорослинних умов, породний склад деревостану, певна рослинність і фауна;

ліси першої групи – ліси, які виконують переважно природоохоронні функції (водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні, оздоровчі тощо);

ліси другої групи – ліси, які поряд з екологічним мають експлуатаційне значення;

лісистість території – відношення площі вкритих лісовою рослинністю земель до загальної площі регіону (області);

категорія захисності лісів – класифікаційна оди-

ниця поділу лісів за їх функціональним призначенням (протиерозійні ліси; захисні смуги вздовж залізниць та автомобільних шляхів; ліси зелених зон навколо міст, інших населених пунктів та промислових підприємств тощо);

лісотаксовий пояс – класифікаційна одиниця диференціації лісових такс залежно від географічних, економічних умов та лісозабезпеченості;

розряд лісових такс – класифікаційна одиниця диференціації лісових такс за відстанню вивезення деревини від центру кварталу до найближчого нижнього складу лісозаготівельника або пункту відвантаження деревини на залізницю;

таксаційний виділ – елементарна класифікаційна одиниця поділу вкритих лісовою рослинністю земель за лісівничо-таксаційними параметрами лісонасаджень та інших категорій земель лісового фонду – за їхніми функціональними та якісними ознаками;

еталонне лісонасадження – біологічно стійке лісонасадження, здатне забезпечити у відповідних лісорослинних умовах найвищу за кількісними та якісними параметрами продуктивність;

оборот рубки – час, протягом якого відновлюються у середньому в господарській секції запаси вирубані деревини;

господарська секція – вторинна організаційно-господарська одиниця лісового фонду – сукупність лісонасаджень та не вкритих лісовою рослинністю лісових земель лісогосподарського підприємства, які мають одну переважальну породу і спільну мету ведення господарства.

5.5. Нормативна грошова оцінка землі в таксаційних виділах у складі лісових земель визначається за формулою

$$Ц_{лд} = Ц_{нол} П_{лд},$$

де $Ц_{лд}$ – нормативна грошова оцінка землі в таксаційному виділі, грн.; $Ц_{нол}$ – нормативна грошова оцінка 1 га лісових земель лісового фонду певного типу лісорослинних умов у певній лісорослинній зоні та певній групі і категорії захисності лісів, лісотаксовому поясі та розряді лісових такс, грн.; $П_{лд}$ – площа таксаційної ділянки, га.

5.6. Площі і типи лісорослинних умов або типи лісу в таксаційних виділах лісових земель, їх належність до адміністративно-територіальних одиниць, природно-кліматичних зон, категорій лісів, лісотаксових поясів та розрядів лісових такс приймаються за даними матеріалів лісовпорядкування.

5.7. Нормативна грошова оцінка 1 га лісових земель розраховується диференційовано за адміністративними областями, природно-кліматичними зонами, типами лісорослинних умов або типами лісу, категоріями лісів, лісотаксовими поясами та розрядами лісових такс. Нормативна грошова оцінка 1 га лісових земель у лісах, у яких лісоексплуатацію заборонено, за розрядами лісових такс не диференціюється і приймається на рівні оцінок за першим розрядом.

5.8. Нормативна грошова оцінка 1 га лісових зе-

мель розраховується за формулою

$$Ц_{нол} = E_n T_k K_1 K_2,$$

де E_n – нормативний середньорічний економічний ефект від вирощування деревини на 1 га лісових земель відповідного типу лісу у відповідних категорії лісів та розряді лісових такс, грн.; T_k – термін капіталізації, нормативного середньорічного економічного ефекту, який встановлюється на рівні 50 років; K_1 – коефіцієнт, який ураховує ефект від використання недеревної продукції та природних корисних властивостей лісів; K_2 – коефіцієнт, який ураховує відповідність фактичної лісистості території оптимальній.

Нормативна грошова оцінка земельної ділянки підлягає індексації відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12.05.2000 № 783 «Про проведення індексації грошової оцінки земель».

5.9. Нормативний середньорічний економічний ефект від вирощування деревини визначається як різниця між середньою річною таксовою вартістю деревини, що вирубується за оборот рубки у порядку рубки головного користування та рубок догляду за лісом в еталонному деревостані відповідного типу лісу у відповідних категорії лісів та розряді лісових такс, і середніми річними плановими виробничими витратами на лісовирощування.

Нормативний середньорічний економічний ефект від вирощування деревини на 1 га лісових земель Полісся та Лісостепу наведено в додатку 4 (табл. 4.1 – 4.2).

У типах лісу, де середній річний нормативний економічний ефект від вирощування деревини є нижчий за середні річні планові виробничі витрати, при розрахунку нормативної грошової оцінки 1 га лісових земель для значення нормативного середньорічного економічного ефекту (E_n) застосовуються показники середніх річних планових виробничих витрат, що характерно для лісових земель Степової зони, Карпат та Гірського Криму.

Середні річні планові виробничі витрати з урахуванням господарської цінності ґрунтів та віддаленості таксаційних ділянок лісових земель Степової зони наведені в додатку 4 (табл. 4.3).

При визначенні нормативної грошової оцінки 1 га лісових земель Гірського Криму використовуються середні річні планові виробничі витрати з урахуванням коефіцієнтів, які враховують господарську цінність ґрунтів типів лісорослинних умов та протиерозійну цінність лісів Гірського Криму, наведені в додатку 4 (табл. 4.4, 4.5, 4.6).

5.10. Обсяги деревини, що вирубується за оборот рубки в порядку рубки головного користування, визначаються на підставі продуктивності еталонних деревостанів за даними таблиць продуктивності корінних деревостанів типів лісу Українських Карпат.

5.11. Деревина, що вирубується в еталонних деревостанах типів лісу в порядку рубки головного користування, оцінюється за чинними таксами на деревину лісових порід, що відпускається на пні. Товаризація деревини здійснюється відповідно до

нормативно-технічних документів. Оцінка деревини від рубок догляду за лісом приймається у розмірі 20 % від оцінки деревини від рубки головного користування. Приклад розрахунку середньої річної таксової вартості деревини наведено в додатку 4 (табл. 4.7).

5.12. Середні річні планові виробничі витрати на лісовирощування обчислюються шляхом ділення суми прямих та адміністративних витрат, пов'язаних зі створенням та вирощуванням лісу в адміністративних областях Карпатського регіону, на загальну площу лісових земель у цих областях. Середні річні планові виробничі витрати наведені в додатку 4 (табл. 4.4).

5.13. Коефіцієнт, який ураховує ефект від використання недеревної продукції та природних корисних властивостей лісів (K_1), приймається на рівні:

для експлуатаційних лісів – 1,5;

для лісів інших категорій, у яких рубки головного користування дозволені, – 2,0;

для лісів, у яких рубки головного користування заборонені, – 4,0.

5.14. Коефіцієнти, які враховують відповідність фактичної лісистості території оптимальній (K_2), наведені в додатку 4 (табл. 4.8).

5.15. Приклад розрахунку нормативної грошової оцінки 1 га лісових земель наведено в додатку 5.

6. Документація з нормативної грошової оцінки

6.1. За результатами нормативної грошової оцінки земельних ділянок несільськогосподарського призначення складається технічна документація. Дані про нормативну грошову оцінку окремої земельної ділянки оформляються як Витяг з технічної документації з нормативної грошової оцінки земель (додаток 6).

Начальник Управління ринку та оцінки земель, розмежування земель державної та комунальної власності Держкомзему України С. М. ГОРБАТОВИЧ

Начальник Департаменту розвитку сільської місцевості та підприємництва Мінагрополітики України М. В. ГАЙДАР

Заступник начальника Управління містобудування та архітектури Мінбудархітектури України О. М. ВАШКУЛАТ

Начальник Управління лісового господарства Держкомлісгоспу України В. Ф. РОМАНОВСЬКИЙ

Начальник Управління водних ресурсів Держводгоспу України О. В. ДЕЗІРОН

Академік – секретар відділення аграрної економіки і земельних відносин УААН М. Ф. КРОПИВКО

Додаток 1
до пунктів 1.8, 2.3, 2.6, 2.8, 2.9, 2.10, 3.6 Порядку

Таблиця 1.1

Коефіцієнти, які враховують місцерозташування земельних ділянок у зонах радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (K_{p4})

Розміщення земельних ділянок у зонах радіоактивного забруднення	Значення коефіцієнта
1. Зона відчуження	0,50
2. Зона безумовного (обов'язкового) відселення	0,60
3. Зона гарантованого добровільного відселення	0,80
4. Зона посиленого радіоекологічного контролю	0,90

Таблиця 1.2

Середньорічний рентний дохід від використання земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення без земельних поліпшень

№ з/п	Адміністративно-територіальні одиниці	Значення рентного доходу, грн./м ²	№ з/п	Адміністративно-територіальні одиниці	Значення рентного доходу, грн./м ²
1	Автономна Республіка Крим	0,48	14	Миколаївська область	0,47
2	Вінницька область	0,42	15	Одеська область	0,89
3	Волинська область	0,51	16	Полтавська область	0,46
4	Дніпропетровська область	0,59	17	Рівненська область	0,49
5	Донецька область	0,65	18	Сумська область	0,43
6	Житомирська область	0,63	19	Тернопільська область	0,41
7	Закарпатська область	0,47	20	Харківська область	0,63
8	Запорізька область	0,58	21	Херсонська область	0,50
9	Івано-Франківська область	0,47	22	Хмельницька область	0,43
10	Київська область	0,57	23	Черкаська область	0,44
11	Кіровоградська область	0,37	24	Чернівецька область	0,61
12	Луганська область	0,52	25	Чернігівська область	0,47
13	Львівська область	0,58	26	м. Севастополь	0,69

Коефіцієнти, які характеризують функціональне використання земельної ділянки (К_ф)

Категорія земель за функцією використання	Код розділу за КВЕД	Склад категорії земель	Значення коефіцієнта К _ф	
	A	Землі під господарськими будівлями і спорудами сільгоспдприємств	1,0	
Землі промисловості	DA	Землі харчової промисловості (уключаючи риболовство; діяльність риборозплідників; рибних ферм; послуги, пов'язані з рибним господарством; мисливства та пов'язаних з ними послуг)	1,2	
		Землі тютюнової промисловості (окрім вирощування тютюну та махорки, що відноситься до земель сільськогосподарського використання)		
	DB	Землі текстильної промисловості та пошиття одягу		
		Землі виробництв готового одягу та хутра		
	DC	Землі виробництва шкіри та шкіряного взуття		
	DD	Землі оброблення деревини та виробництва виробів з деревини		
	DE	Землі виробництва паперу та картону		
		Землі видавничої справи, поліграфічної промисловості, відтворення друкованих матеріалів		
	DF	Землі виробництва коксу, продуктів нафтопереробки та ядерного палива (окрім агломерації кам'яного вугілля та лігніту, а також виробництва збагаченого урану, що відноситься до земель гірничої промисловості і гірничих розробок)		
	DG	Землі хімічного виробництва (окрім видобування природного газу, що відноситься до земель гірничої промисловості і гірничих розробок)		
	DH	Землі гумової та пластмасової промисловості (окрім виробництва з ремонту, установлення або заміни пошкоджених шин, що відноситься до комерційного використання)		
	DI	Землі виробництва інших неметалевих мінеральних виробів (окрім первинної обробки каменю в кар'єрах, що відноситься до земель гірничої промисловості і гірничих розробок)		
	DJ	Землі металургії		
		Землі обробки металу		
	DK	Землі виробництва машин та устаткування		
	DL	Землі виробництва канцелярських та електронно-обчислювальних машин		
		Землі виробництва електричних машин і апаратури		
		Землі виробництва устаткування для радіо, телебачення та зв'язку		
	DM	Землі виробництва медичних приладів та інструментів; точних вимірювальних пристроїв, оптичних пристроїв та годинників		
		Землі виробництва автомобілів		
	Землі досліджень та розробок	G73	Землі іншого транспортного устаткування (окрім технічного забезпечення, ремонту та переустаткування автомобілів, що відноситься до земель комерційної діяльності)	
			Землі виробництва меблів	
			Землі інших видів виробництва	
Землі обробки відходів (окрім оптової та роздрібно торгівлі металевими і неметалевими відходами та брухтом, а також іншими уживаними товарами, що відноситься до земель комерційної діяльності)				
Землі будівництва (за винятком будівельних майданчиків)				
Землі досліджень та розробок				
Землі гірничої промисловості і гірничих розробок	C	Землі видобування енергетичних матеріалів	1,0	
		Землі видобування неенергетичних матеріалів		
		Землі торфорозробок		
Землі комерційного використання	G	Землі торгівлі транспортними засобами та їх ремонту	2,5	
		Землі оптової торгівлі і посередництва в торгівлі		
		Землі роздрібно торгівлі побутовими товарами і їх ремонт		
	H	Землі готелів та ресторанів		
J	Землі підприємств фінансового посередництва			

Продовження табл. 1.3 додатка 1

Категорія земель за функцією використання	Код розділу за КВЕД	Склад категорії земель	Значення коефіцієнта K_{Φ}
Землі комерційного використання	J	Землі підприємств страхування	2,5
		Землі підприємств, що здійснюють допоміжну діяльність у сфері фінансів та страхування	
	K70	Землі підприємств, що здійснюють операції з нерухомістю, здавання під найм та послуги юридичним особам	
	K72	Землі підприємств, що здійснюють діяльність у сфері інформатизації	
	O93	Землі підприємств, що здійснюють індивідуальні послуги	
	O92.7	Землі підприємств, що здійснюють діяльність у сфері відпочинку та розваг (азартні ігри та ігри на гроші тощо)	
Землі громадського призначення	O92	Землі підприємств, що здійснюють колективні, громадські та особисті послуги (за винятком підприємств, що здійснюють діяльність у сфері відпочинку та розваг)	0,7
	L	Землі державного управління	
	M	Землі освіти	
	N	Землі охорони здоров'я та соціальної допомоги	
		Землі оборони	
Землі транспорту, зв'язку	I60	Землі наземного і підземного транспорту (землі шляхів, землі автомобільного, залізничного, трамвайного і тролейбусного, трубопровідного транспорту, землі метрополітену)	1,0
	I61	Землі водного транспорту	
	I62	Землі авіаційного транспорту	
	I63	Допоміжні транспортні послуги	
	I64	Землі пошти та зв'язку	
Землі технічної інфраструктури	E	Землі виробництва електроенергії та газу	0,65
		Землі виробництва та розподілення тепла	
		Землі збору, очищення та розподілення води	
		Землі підприємств, що здійснюють асенізацію, прибирання вулиць та обробку відходів	
Інші землі		Землі, зайняті поточним будівництвом та відведені під майбутнє будівництво	0,5

52

Коефіцієнти, які враховують місцезосташування населених пунктів у приміських зонах великих міст (K_{p1})

Таблиця 1.4

Чисельність населення міст-центрів (тис. осіб)	Значення коефіцієнта
100,0 – 249,9	1,1
250,0 – 499,9	1,2
500,0 – 999,9	1,3
1000,0 – 1999,9	1,5
2000,0 і більше	1,8

Коефіцієнти, які враховують місцезосташування земельної ділянки відносно адміністративних центрів (K_{p2}) та найближчого населеного пункту, що має магістральні шляхи сполучення (K_{p3})

Таблиця 1.5

Віддаль від центру населеного пункту, км	Значення коефіцієнта	
	K_{p2}	K_{p3}
До 5	1,40	1,30
5 – 10	1,35	1,25
10 – 15	1,25	1,20
15 – 20	1,15	1,10
20 – 25	1,07	1,05
25 і більше	1,00	1,00

(Продовження у наступному номері Бюлетеня)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України

06.04.2006 № 590

○

ТИПОВА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації фахівців з питань управління
корпоративними правами держави

ПОГОДЖЕНО:

Департамент вищої освіти Міністерства
освіти і науки України

○ 4 квітня 2006 р.

Науково-методичний центр вищої освіти

4 квітня 2006 р.

Тема 1. Розвиток правового регулювання корпоративного управління (2 години)

Стратегія держави у сфері управління корпоративними правами держави. Зміст основних положень корпоративного управління.

Сучасна система актів законодавства, які регулюють відносини корпоративного управління в Україні.

Основні положення Концепції корпоративно-дивідендної політики держави.

Норми та положення Кодексу корпоративної поведінки.

Тема 2. Загальні засади управління корпоративними правами держави (2 години)

Основні моделі управління корпоративними правами. Визначення корпоративних прав держави та джерела їх походження.

Оцінка корпоративних прав держави.

Нормативне врегулювання порядку управління корпоративними правами держави.

Органи та особи, уповноважені управляти корпоративними правами держави: порядок визначення, передачі та здійснення повноважень, підготовки та надання звітності.

Тема 3. Акціонерне товариство (АТ) як суб'єкт господарювання (2 години)

Створення АТ. Установчі та нормативні документи АТ. Зміст та форма установчих документів, їх затвердження та реєстрація. Підстави для визнання установчих документів недійсними.

Внутрішні нормативні документи АТ. Положення про спостережну раду, положення про правління, положення про ревізійну комісію, положення про регламент загальних зборів акціонерів та ін. Розроблення, зміст та затвердження зазначених документів.

Дивідендна політика АТ. Особливості нарахування і виплати дивідендів на корпоративні права держави. Оподаткування дивідендів. Реінвестування дивідендів.

Тема 4. Управління фінансово-господарською діяльністю АТ (2 години)

Ресурсне забезпечення діяльності АТ (персонал, капітал, виробничі фонди, нематеріальні ресурси та активи, оборотні кошти, інвестиційні ресурси). Технічна база, організація і планування виробництва.

Антикризова система управління. Заходи щодо забезпечення поліпшення фінансово-економічного стану АТ.

Тема 5. Організаційно-правові аспекти та вирішення конфліктних питань під час проведення щорічних та позачергових зборів акціонерів (2 години)

Порядок скликання загальних зборів акціонерів. Інформація про збори (обнародування, порядок денний, інформація до порядку денного, зміни в інформації про збори).

Доручення при проведенні загальних зборів. Реєстрація акціонерів, які братимуть участь у загальних зборах.

Порядок проведення зборів та голосування акціонерів на загальних зборах.

Права акціонерів у процесі скликання загальних зборів, їх реалізація. Захист прав акціонерів під час проведення зборів.

Прийняття рішення та права акціонерів у разі збільшення (зменшення) статутного фонду та додаткових випусків акцій. Порядок здійснення додаткового випуску цінних паперів АТ.

Рішення про викуп товариством власних акцій, наслідки та подальші операції з ними.

Правовий статус рішень загальних зборів та порядок їх оскарження.

Компетенція відповідального представника держави під час прийняття рішень загальними зборами, вплив на їх прийняття залежно від розміру пакета акцій.

Типові порушення порядку скликання загальних зборів та їх проведення, типові конфлікти, методи їх вирішення та запобігання їм.

Тема 6. Майнові відносини в АТ (3 години)

Статутний капітал АТ: визначення, структура та функції. Порядок формування, збільшення та зменшення статутного капіталу АТ. Формування резервного та інших фондів АТ.

Доходи та прибуток АТ: поняття, джерела формування та порядок розподілу.

Джерела формування та правовий статус майна АТ. Обмеження щодо розпорядження майном товариства, створеного в процесі приватизації та корпоратизації.

Порядок здійснення контролю за розпорядженням майном господарських товариств. Порядок розгляду питань щодо проведення операцій розпорядження майном. Порядок відчуження майна: особливості реалізації, обміну, безоплатної передачі, передачі до статутних фондів юридичних осіб, списання, оренди, консервації та розконсервації майна.

Роль відповідального представника держави в процесі контролю за використанням майна АТ та запобігання його відчуженню.

Тема 7. Аналіз основних проблем управління державними корпоративними правами у статутних фондах АТ та напрямки його удосконалення (2 години)

Тема 8. Корпоративні цінні папери (3 години)

Цінні папери АТ. Функціонування та обіг цінних паперів на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Порядок та умови випуску акцій. Державна реєстрація випуску акцій.

Право власності на акції. Види обліку прав власності на акції. Перехід права власності на документарні та бездокументарні цінні папери. Роль та функції реєстратора власників іменних цінних паперів, зберігача цінних паперів, депозитарію у процесі обігу цінних паперів. Поняття та функції номінального утримувача цінних паперів.

Обертання акцій на первинному та вторинному ринках. Біржовий та позабіржовий ринок. Поняття лістингу та делістингу цінних паперів. Види послуг, які надаються АТ торговцем цінними паперами. Андеррайтинг. Обмеження щодо обертання акцій закритих АТ. Порядок придбання, реалізації та анулювання АТ власних акцій.

Державне регулювання ринку цінних паперів в Україні.

Залучення інвестицій та позикового капіталу АТ шляхом випуску цінних паперів.

Поняття та види облігацій. Порядок випуску, реєстрації випуску та інформації про випуск облігацій АТ.

Виплата доходів та погашення облігацій АТ.

Тема 9. Права та обов'язки акціонерів. Захист прав акціонерів

(3 години)

Підстави, порядок набуття та позбавлення прав акціонера. Документи, що посвідчують права акціонера.

Права та обов'язки акціонерів. Порядок реалізації встановлених прав, які охороняються законом, та обов'язків акціонерів.

Поняття меншості в АТ та правові механізми їх захисту.

Найбільш поширені в Україні порушення прав акціонерів. Захист прав акціонерів: судовий та позасудовий порядок.

Випадки зловживання акціонерів власними правами (корпоративний шантаж) та засоби боротьби з ним. Загальні відомості про корпоративний шантаж та протидія організаційним методам корпоративного шантажу. Протидія інформаційному шантажу. Протидія блокуванню діяльності органів управління.

Судова та адміністративна практика розгляду питань щодо діяльності органів управління АТ.

Тема 10. Забезпечення прозорості та контролю діяльності АТ

(3 години)

Необхідність забезпечення прозорості та багаторівневої системи контролю за діяльністю АТ як публічної компанії.

Регулярна та особлива інформація АТ та вимоги до її розкриття: зміст, порядок та терміни розкриття.

Контроль діяльності АТ. Управлінський контроль. Контроль з боку акціонерів (ревізійна комісія). Внутрішній та зовнішній аудит. Порядок проведення аудиту річної фінансової звітності, погодження виконавця для проведення аудиту з Фондом державного майна або його регіональними відділеннями.

Тема 11. Діагностика економічного стану АТ

(4 години)

Збір та систематизація інформації про підприємство.

Фінансова звітність – основа системи розкриття інформації.

Методика оцінки фінансового стану АТ. Аналіз фінансового стану АТ, його платоспроможності, ліквідності активів, ефективності використання активів, виявлення резервів поліпшення економічного стану підприємства та розроблення рекомендацій для органів управління.

Діагностика оперативного та стратегічного становища АТ.

Інтегральна оцінка фінансового стану АТ. Розрахунок та аналіз фактичних показників та тенденцій розвитку. Аналіз виробничо-господарської діяльності. Аудит фінансової діяльності АТ. Позиція підприємства на ринках виробництва та збуту готової продукції.

Фінансова криза. Аналіз причин і симптомів фінансової кризи. Виявлення сильних та слабких місць на підприємстві. Система раннього попередження та реагування. Методи прогнозування банкрутства.

Тема 12. Реорганізація АТ

(3 години)

Загальні питання щодо реорганізації господарських товариств. Основні проблеми, які вирішуються шляхом реорганізації. Перетворення акціонерних товариств (ЗАТ на ВАТ, ВАТ на ЗАТ, АТ на ТОВ): проблеми, що виникають, і шляхи їх вирішення. Порядок отримання документально оформленої згоди кредиторів у разі реорганізації.

Реорганізація шляхом виділення та поділу. Етапи виділення (поділу). Склад документів у разі виділення (поділу). Процедура та особливості складання розподільного балансу в разі виділення (поділу). Практика виконання умов законодавства за оцінкою вартості активів у процесі виділення (поділу). Практика вирішення спорів, пов'язаних з термінами та умовами переходу майнових прав та обов'язків у разі виділення (поділу).

Реорганізація шляхом злиття та приєднання. Етапи злиття (приєднання). Склад документів у разі злиття (приєднання). Суттєві умови та особливості складання договору про злиття (приєднання). Особливості приєднання підприємств у разі неможливості задоволення претензій кредиторів. Вимоги антимонопольного законодавства до здійснення злиття (приєднання). Практика вирішення суперечок, які пов'язані з термінами та умовами переходу майнових прав та обов'язків у разі злиття (приєднання).

Особливості проведення емісії цінних паперів у разі реорганізації підприємств. Процедурні особливості реєстрації випусків цінних паперів у ДКЦПФР. Вимоги до складання та змісту документів, що подаються до ДКЦПФР. Реєстрація випусків акцій у разі реорганізації. Анулювання випусків акцій у разі реорганізації.

Тема 13. Фінансовий механізм санації АТ

(3 години)

Порядок проведення санації підприємства. Вибір стратегії санації.

Форми, правила та умови фінансування санації підприємств. Джерела фінансування санаційних заходів.

Внутрішні джерела фінансової стабілізації. Реструктуризація підприємства, її зміст та порядок проведення. Види реструктуризації. Заходи, що застосовуються під час реструктуризації суб'єктів господарювання. Фінансова та виробнича реструктуризація, реструктуризація активів, корпоративна реструктуризація. Збільшення виручки від реалізації. Реструктуризація активів. Рефінансування дебіторської заборгованості. Згортання (заморожування) інвестицій. Зменшення вихідних грошових потоків, що залежать від діяльності підприємства. Зниження собівартості продукції. Резерви зниження собівартості. Зменшення витрат, джерелом покриття яких є прибуток підприємства.

Зовнішні фінансові джерела санації підприємств. Потреба в капіталі. Фінансове оздоровлення із залученням коштів власників підприємства. Участь кредиторів у фінансуванні санації підприємства-боржника. Конверсія боргу у власність. Пролонгація та реструктуризація існуючої заборгованості.

Державна фінансова підтримка санації підприємств. Надання фінансових ресурсів на поворотній та безповоротній основі. Державна підтримка інноваційного розвитку підприємств. Непрямі методи державного фінансового сприяння суб'єктам господарювання. Державні гарантії та поручительства як інструменти фінансового оздоровлення підприємств. Податкові пільги. Реструктуризація податкової заборгованості.

Практика фінансової санації підприємств.

Тема 14. Економіко-правові аспекти санації, банкрутства та ліквідації АТ

(4 години)

Доарбітражне врегулювання господарських спорів. Арбітражне врегулювання господарських спорів. Задоволення претензій кредиторів як головна мета провадження справи про банкрутство підприємства-боржника.

Підстави для порушення справи про банкрутство. Неплатоспроможність підприємства. Загроза неплатоспроможності. Перевищення заборгованості підприємства над його активами.

Учасники провадження у справі про банкрутство. Розпорядник майна, його функції та обов'язки. Комітет кредиторів. Функції та повноваження керуючого санацією. Функції та повноваження ліквідаційної комісії.

Фінансове забезпечення ліквідаційних процедур. Продаж майна банкрута. Розподіл виручки від продажу ліквідаційної маси. Черговість задоволення вимог кредиторів. Ліквідація підприємства. Порядок складання ліквідаційного балансу. Затвердження ліквідаційного балансу.

Санація за рішенням арбітражного суду. План санації у ході провадження справи про банкрутство. Мирова угода та порядок її укладання.

Фіктивне банкрутство. Приховане банкрутство. Умісне банкрутство. Податкові аспекти банкрутства та ліквідації підприємств.

Практика розгляду корпоративних спорів у судах та державних органах управління. Рекомендації представникам держави.

Практичне заняття

(2 години)

Круглий стіл за участю керівництва Фонду державного майна України, навчального закладу, провідних фахівців з корпоративного управління на тему «Розгляд ситуаційних вправ на прикладах українських товариств. Консультації, поради»

Розподіл навчального часу:

Лекції – 38 годин

Практичне заняття – 2 години

Іспит – 8 годин

Директор Департаменту обліку корпоративних прав держави А. САЧІВКО

Навчальний план підвищення кваліфікації фахівців з питань управління корпоративними правами держави

№ пор.	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Розвиток правового регулювання корпоративного управління	2
2	Тема 2. Загальні засади управління корпоративними правами держави	2
3	Тема 3. АТ як суб'єкт господарювання	2
4	Тема 4. Управління фінансово-господарською діяльністю АТ	2
5	Тема 5. Організаційно-правові аспекти та вирішення конфліктних питань під час проведення щорічних та позачергових зборів акціонерів	2
6	Тема 6. Майнові відносини в АТ	3
7	Тема 7. Аналіз основних проблем управління державними корпоративними правами у статутних фондах АТ та напрями його удосконалення	2
8	Тема 8. Корпоративні цінні папери	3
9	Тема 9. Права та обов'язки акціонерів. Захист прав акціонерів	3
10	Тема 10. Забезпечення прозорості та контролю діяльності АТ	3
11	Тема 11. Діагностика економічного стану АТ	4
12	Тема 12. Реорганізація АТ	3
13	Тема 13. Фінансовий механізм санації АТ	3
14	Тема 14. Економіко-правові аспекти санації, банкрутства та ліквідації АТ	4
15	Практичне заняття	2
16	Іспит	8
17	Усього	48

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України

06.04.2006 № 590

**ТИПОВА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації голів (членів) правлінь
господарських товариств та осіб,
зарахованих до їх кадрового резерву,
з питань управління корпоративними правами**

ПОГОДЖЕНО:

Департамент вищої освіти Міністерства освіти
і науки України

4 квітня 2006 р.

Науково-методичний центр вищої освіти

4 квітня 2006 р.

Тема 1. Сучасна проблематика корпоративного управління

(3 години)

Визначення корпоративного управління. Визначення системи корпоративного управління. Межі корпоративного керівництва: сфера корпоративного управління, сфера менеджменту. Завдання корпоративного управління. Розбіжність інтересів заінтересованих груп. Чинники, що зумовлюють підвищення ролі корпоративного управління у діяльності компаній. Основні переваги якісного корпоративного управління.

Грошова оцінка корпоративного управління. Корпоративне управління і вартість компанії.

Поліпшення корпоративного управління. Удосконалення чинного законодавства.

Міжнародні стандарти корпоративного управління: Принципи ОЕСР; Принципи групи «Євроакціонери»; Принципи Calpers та ін.

Порівняльний аналіз національних кодексів корпоративного управління (Індія, Німеччина, Таїланд, Бразилія, Росія та ін.).

Кодекси корпоративного управління окремих компаній.

Принцип (Кодекс) корпоративного управління України: призначення; правовий статус, структура та зміст; механізми впровадження.

Рейтинги корпоративного управління: види; призначення; критерії оцінки. Рейтинги корпоративного управління Standard and Poors, Brunswick UBS Warburg та ін.

Підготовка фахівців корпоративного управління.

Тема 2. Стратегія збалансування цілей власників та керівників. Організаційно-правові моделі збалансування відносин власник – менеджер в умовах українських акціонерних товариств (АТ)

(7 годин)

Трансформація поглядів на відносини власник – менеджер на сучасному етапі розвитку українського бізнесу. Чинники, що впливають на розподіл ролей між власниками та менеджерами. Розподіл ролей власника та менеджера в Україні. Інструменти співпраці власника та менеджера: наглядова рада (корпоративний центр), оцінка та мотивація топ-менеджерів, обмін інформацією, юридичні норми.

Організаційно-правові моделі збалансування відносин власник – менеджер в умовах українських АТ. Варіанти побудови одноосібного та колегіального виконавчих органів. Розподіл повноважень та сфер контролю між виконавчим органом та наглядовою радою. Афілійованість. Значні угоди. Корпоративний секретар.

Документальне оформлення відносин власник – менеджер (статут, положення про наглядову раду та виконавчий орган, контракт).

Участь менеджерів у корпоративних конфліктах. Корпоративний шантаж. Методики корпоративного шантажу: інформаційна боротьба, організаційно-тактичні заходи, перехоплення управління компанією. Основні заходи з про-

тидії корпоративному шантажу. Корпоративні захоплення та засоби їх запобігання.

Тема 3. Сучасні стратегії соціальної політики підприємства

(4 години)

Підвищення ефективності управління економікою підприємства в умовах пенсійної реформи в Україні.

Законодавство про пенсійне забезпечення в Україні.

Система недержавного пенсійного забезпечення, що здійснюється пенсійними фондами. Недержавні пенсійні фонди (НПФ) та їх види. Учасники та вкладники НПФ. Засновники НПФ. Обов'язкові умови початку діяльності НПФ. Прибуток від інвестування активів пенсійного фонду. Збереження коштів НПФ та контроль у сфері недержавного пенсійного забезпечення.

Недержавне пенсійне забезпечення в Україні. Сучасний стан та тенденції розвитку системи недержавного пенсійного забезпечення. Створення та запровадження діяльності НПФ. Види НПФ: відкриті, корпоративні професійні. Засновники та вкладники НПФ.

Адміністрування НПФ. Адміністратор НПФ. Персоналізований облік.

Управління активами НПФ. Особи, що здійснюють управління активами НПФ. Компанія з управління активами. Обмеження з управління активами НПФ.

Зберігач пенсійного фонду.

Державне регулювання та гарантії недержавного пенсійного забезпечення. Державні регулятори. Система гарантій пенсійного забезпечення.

Організація недержавного пенсійного забезпечення на підприємстві. Система оподаткування.

Тема 4. Фінансові стратегії компанії

(7 годин)

Компанія та фінансові ринки: взаємозв'язок фінансових стратегій та системи корпоративного управління. Компанія як унікальна сукупність активів. Розподіл власності та управління. Визначення корпоративного управління з погляду фінансів. Взаємовідносини власника та менеджера й агентські витрати. Головні принципи корпоративних фінансів.

Ефективна інвестиційна політика компанії. Критерії ефективності інвестиційних рішень. Концепція вартості компанії. Сучасні підходи до розроблення бюджету капіталовкладень. Вартість залучення капіталу та практика взаємовідносин компанії та інвесторів.

Практичні питання визначення структури фінансування та дивідендної політики. Вартість капіталу. Фінансова політика компанії. Елементи фінансової політики. Діагностика фінансової політики. Ієрархія фінансових рішень у компанії. Аналіз дивідендної політики.

Корпоративні фінансові стратегії. Злиття та поглинання. Економічні мотиви злиття та поглинання. Типові риси злиття та поглинання. Реструктуризація власності.

Управління бізнесом на основі максимізації вартості компанії. Взаємозв'язок фінансових цілей компанії і систем стимулювання менеджменту.

Тема 5. Корпоративні стратегії: стратегія формування портфелю діяльності

(5 годин)

Завдання вибору: концентрація або диверсифікація. Синергія та координація. Позиція «Портфель». Матриця BCG. Матриця AOL. Позиція «ключові здібності». Матриця Хеммела/Прахалада.

Питання корпоративного дизайну.

Напрями диверсифікації. Питання координації в корпорації. Проблеми з новим бізнесом та з купівлею підприємств.

Завдання вибору: який бізнес вважається не вигідним у корпоративній діяльності?

Завдання вибору: хто несе відповідальність за стратегію компанії? Роль наглядової ради та виконавчого органу.

Завдання наглядової ради та правління компанії. Комітети наглядової ради.

Тема 6. Стратегія побудови взаємовідносин «держава як власник – менеджер – компанія»

(6 годин)

Проблемні моменти підготовки та проведення загальних зборів акціонерів з досвіду ФДМУ.

Нормативні документи, що визначають правовий статус

держави як акціонера в Україні, та практика їх виконання.

Діяльність АТ на фондовому ринку.

Особливості проведення реструктуризації під час приватизації підприємств та в післяприватизаційний період.

Тема 7. Стратегічне управління та управління конкурентоспроможністю

(2 години)

Тема 8. Антимонопольне регулювання діяльності АТ

(2 години)

Практичне заняття

(2 години)

Круглий стіл на тему: Консультації, поради, розгляд типових ситуаційних помилок в українських АТ (за участю керівництва ФДМУ, ДКЦПФР, навчальних закладів та АТ).

Розподіл навчального часу:

Лекції – 36 годин

Практичні заняття – 2 години

Тестування – 2 години

Директор Департаменту обліку корпоративних прав держави А. САЧІВКО

Навчальний план підвищення кваліфікації голів (членів) правлінь господарських товариств та осіб, зарахованих до їх кадрового резерву, з питань управління корпоративними правами держави

№ пор.	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Сучасна проблематика корпоративного управління	3
2	Тема 2. Стратегія збалансування цілей власників та керівників – побудова «працюючої» моделі корпоративного управління компанії	7
3	Тема 3. Сучасні стратегії соціальної політики підприємства	4
4	Тема 4. Фінансові стратегії компанії	7
5	Тема 5. Корпоративні стратегії: стратегія формування портфелю діяльності	5
6	Тема 6. Стратегія побудови взаємовідносин «держава як власник – менеджер – компанія»	6
7	Тема 7. Стратегічне управління та управління конкурентоспроможністю	2
8	Тема 8. Антимонопольне регулювання діяльності АТ	2
9	Практичне заняття	2
10	Тестування	2
11	Усього	40

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України

06.04.2006 № 590

ТИПОВА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації корпоративних секретарів
господарських товариств з питань управління
корпоративними правами

ПОГОДЖЕНО:

Департамент вищої освіти Міністерства
освіти і науки України

4 квітня 2006 р.

Науково-методичний центр вищої освіти

4 квітня 2006 р.

Тема 1. Загальні положення інституту корпоративного управління. Національні та міжнародні стандарти корпоративного управління

(4 години)

Корпоративний сектор економіки. Визначення, аналіз обсягів і структури корпоративного сектору та тенденції його розвитку. Порівняльний аналіз роботи державного та приватного секторів економіки.

Підстави та умови виникнення та розвитку корпоративних відносин.

Визначення корпоративного управління, його сутність та завдання.

Загальна характеристика стану розвитку корпоративного управління в Україні, його актуальність для забезпечення зростання вітчизняної економіки.

Сучасні тенденції у міжнародній практиці корпоративного управління. Вплив узагальненої найкращої практики корпоративного управління на стандарти здійснення підприємницької діяльності.

Міжнародні стандарти корпоративного управління: Принципи ОЕСР; Принципи групи «Євроакціонери»; Принципи Calpers та ін.

Порівняльний аналіз національних кодексів корпоративного управління (Індія, Німеччина, Таїланд, Бразилія, Росія та ін.).

Кодекси корпоративного управління окремих компаній.

Принцип (кодексу) корпоративного управління України: призначення; правовий статус, структура та зміст; механізми впровадження.

Рейтинги корпоративного управління: види; призначення; критерії оцінки. Рейтинги корпоративного управління Standard and Poors, Brunswick UBS Warburg та ін.

Тема 2. Правовий статус та організація діяльності корпоративних секретарів

(6 годин)

Місце та роль корпоративного секретаря в структурі органів акціонерного товариства (АТ) (з урахуванням зарубіжного та вітчизняного досвіду). Статус корпоративного секретаря та нормативні документи, що встановлюють його правовий статус.

Вимоги до кандидатури на посаду корпоративного секретаря, процедури обрання (призначення) корпоративного секретаря.

Компетенція корпоративного секретаря АТ. Основні документи, з якими працює корпоративний секретар.

Організація практичної роботи корпоративного секретаря та його взаємодія з органами управління АТ. Урегулювання правовідносин щодо виконання повноважень корпоративного секретаря.

Апарат корпоративного секретаря. Практика та доцільність створення секретаріату, розподіл обов'язків у секретаріаті та організація його роботи.

Співпраця корпоративного секретаря з органами управління АТ, акціонерами та іншими суб'єктами. Роль корпоративного секретаря у координації роботи органів управління, підтриманні зв'язків між акціонерами АТ та його органами управління, обміну інформацією між органами управління та акціонерами.

Співпраця корпоративного секретаря з реєстраторами, зберігачами, ДКЦПФР, ФДМУ та іншими органами виконавчої влади.

Контроль за роботою корпоративного секретаря, звітність та оцінка його діяльності, матеріальне стимулювання його роботи.

Тема 3. Права та обов'язки акціонерів. Захист прав акціонерів

(3 години)

Права акціонерів: на отримання інформації, ознайомлення з документацією, підтвердження права власності

на акції, участь в управлінні, частину прибутку у вигляді дивідендів, придбання акцій додаткових випусків (право вимагати викупу власних акцій у певних випадках), частину коштів (майна), що залишилися після ліквідації товариства та ін.

Документи, що посвідчують права акціонера. Яким чином набувають та позбавляються прав акціонера?

Обов'язки акціонерів: щодо виконання вимог статуту та рішень загальних зборів акціонерів; оплати власних акцій; зберігання конфіденційної інформації.

Співвідношення прав та обов'язків акціонерів, що визначає інвестиційну привабливість товариства.

Міноритарні та мажоритарні акціонери, проблеми взаємовідносин міноритарних та мажоритарних акціонерів. Додаткові права та можливості великих акціонерів.

Захист прав акціонерів. Дружні та недружні погпинання. Аналіз технологій корпоративних захоплень.

Судова та позасудова практика розгляду спірних питань щодо діяльності АТ.

Створення корпоративної поведінки в АТ. Кодекс корпоративної поведінки. Місце та роль корпоративного секретаря у цій роботі.

Тема 4. Корпоративні права держави та управління ними

(2 години)

Визначення корпоративних прав держави та джерела їх походження.

Держава як акціонер та регулятор корпоративних відносин.

Діяльність органів, уповноважених управляти державними корпоративними правами, та шляхи її вдосконалення.

Дивідендна політика держави.

Тема 5. Загальні збори акціонерів

(2 години)

Місце загальних зборів акціонерів у структурі органів управління АТ. Чергові та позачергові збори.

Компетенція загальних зборів акціонерів.

Порядок скликання та проведення загальних зборів акціонерів.

Правовий статус рішень загальних зборів акціонерів та порядок їх оскарження.

Аналіз типових порушень у процесі підготовки та проведення загальних зборів. Механізми використання зборів для захоплення контролю над товариством та механізми захисту проти них.

Тема 6. Наглядова рада АТ

(2 години)

Місце наглядової ради у структурі органів управління АТ та її функції.

Компетенція наглядової ради АТ.

Порядок формування наглядової ради АТ. Вимоги до кандидатів до складу ради.

Організація роботи наглядової ради АТ та документування її діяльності.

Співпраця наглядової ради з іншими органами управління та корпоративним секретарем.

Контроль за виконанням рішень наглядової ради. Методики оцінки діяльності наглядової ради АТ та її членів.

Тема 7. Виконавчий орган АТ

(2 години)

Місце виконавчого органу у структурі управління АТ та його функції. Одноосібний та колегіальний виконавчий орган.

Компетенція виконавчого органу АТ.

Порядок формування виконавчого органу АТ. Вимоги до кандидатів виконавчого органу.

Організація роботи та правовий статус рішень виконавчого органу.

Методики оцінки діяльності виконавчого органу АТ та його членів.

Тема 8. Ревізійна комісія АТ

(2 години)

Створення, функції та компетенція ревізійної комісії. Організація роботи та контроль за діяльністю. Співпраця з іншими органами управління АТ.

Необхідність забезпечення прозорості та багаторівневої системи контролю діяльності АТ як публічної компанії.

Регулярна та особлива інформація АТ: зміст, порядок та терміни розкриття.

Контроль діяльності АТ: управлінський контроль; внутрішній та зовнішній аудит; контроль з боку акціонерів (ревізійна комісія).

Тема 9. Посадові особи органів управління АТ

(2 години)

Визначення кола осіб, що є посадовими особами органів управління АТ.

Вимоги до посадових осіб органів управління АТ.

Відповідальність та оплата праці посадових осіб органів управління АТ.

Конфлікти інтересів посадових осіб органів управління АТ та порядок їх урегулювання.

Угоди щодо виконання посадовими особами органів управління АТ власних повноважень.

Тема 10. Корпоративні цінні папери

(3 години)

Визначення та види корпоративних цінних паперів. Реєстрація та обіг цінних паперів.

Місце та роль цінних паперів у діяльності АТ, його капіталізації та залученні інвестицій. Рейтингування емітентів та цінних паперів.

Торгівля цінними паперами на первинному та вторинному ринках цінних паперів.

Захист інтересів АТ та акціонерів у процесі операцій з цінними паперами.

Використання цінних паперів у залученні додаткового капіталу. Технології залучення та управління прямими та портфельними інвестиціями.

Акції. Види та форми випуску акцій.

Порядок та умови емісії акцій. Державна реєстрація випуску акцій.

Право власності на акції та їх реєстрація.

Обертання акцій на первинному та вторинному ринках. Біржовий та позабіржовий ринок. Обмеження щодо обертання акцій закритих АТ.

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку та її повноваження.

Тема 11. Урегулювання корпоративних конфліктів

(4 години)

Найбільш поширені «технології» корпоративних захопелів (правові та організаційні аспекти). Побудова системи завчасного запобігання корпоративному захопленню. Протидія корпоративному захопленню, що розпочалося.

Практичне заняття

(2 години)

Круглий стіл на тему: «Практика роботи корпоративно-го секретаря» за участю діючих корпоративних секретарів українських АТ.

Консультації, поради, розгляд типових ситуацій (за участю керівництва ФДМУ, ДКЦПФР, навчальних закладів та АТ).

Розподіл навчального часу:

Лекції – 52 години

Практичне заняття – 2 години

Іспит – 6 годин

Директор Департаменту обліку корпоративних прав держави А. САЧІВКО

Навчальний план підвищення кваліфікації корпоративних секретарів господарських товариств з питань управління корпоративними правами держави

№ пор.	Назва теми	Кількість годин
1	Загальні положення інституту корпоративного управління. Національні та міжнародні стандарти корпоративного управління	4
2	Правовий статус та організація діяльності корпоративних секретарів	6
3	Права та обов'язки акціонерів. Захист прав акціонерів	3
4	Корпоративні права держави та основи управління ними	2
5	Загальні збори акціонерів	2
6	Рада акціонерного товариства	2
7	Виконавчий орган акціонерного товариства	2
8	Ревізійна комісія акціонерного товариства	2
9	Посадові особи органів управління акціонерного товариства	2
10	Корпоративні цінні папери	3
11	Урегулювання корпоративних конфліктів	4
12	Круглий стіл	2
13	Іспит	6
14	Усього	40

ІНСТРУКТИВНИЙ ЛИСТ ФДМУ

від 10.08.2006 № 10-15-11356

*Голові Фонду майна Автономної Республіки Крим,
начальникам регіональних відділень ФДМУ*

Згідно з наказом Державного комітету статистики України від 07.12.04 № 650 Фонд майна Автономної Республіки Крим, регіональні відділення ФДМУ мають до 20 серпня 2006 р. подати до органів державної статистики звіти за формою № 2-приватизація «Звіт про акціонерне товариство, що перебуває в процесі розміщення державної (комунальної) частки майна» за I півріччя 2006 р.

Повідомляємо, що наказом Держспоживстандарту від 26.12.05 № 375 затверджено Зміну № 1 ДК 001:2004 «Класифікація форм власності» (КФВ) (див. додаток), яка чинна з 01.02.06 та згідно з якою у розділі 3 «Класифікація форм власності» скасовано коди «30» (державна корпоративна власність) і «33» (комунальна корпоративна власність). Тому при фор-

муванні звітів з ІПС ЕТАП потрібно у вікні «Підприємство» визначати форму власності об'єкта на дату подання звіту за формою № 2-приватизація та заповнювати рядок 140 відповідно до п. 2.7 розділу 2 Інструкції, враховуючи цю Зміну.

Крім того, при визначенні групи об'єкта у вікні «Показники діяльності за I півріччя 2006 року» треба керуватися чинною Державною програмою приватизації на 2000 – 2002 роки та постановою Кабінету Міністрів України від 23.12.04 № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави», із змінами та доповненнями.

Заступник Голови Фонду С. ПЕДОМСЬКА

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА СПОЖИВЧОЇ ПОЛІТИКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказом Держспоживстандарту
від 26 грудня 2005 р. № 375

Чинна з 01.02.06

Зміна № 1

ДК 001:2004

Класифікація форм власності (КФВ)

Сторінка 1

Сторінок 1

1 Розділ 3 «КЛАСИФІКАЦІЯ ФОРМ ВЛАСНОСТІ»

СКАСУВАТИ коди та назви форм власності:

Код	Назва	Попередній код (код за ДК 001-94)
30	Державна корпоративна власність*	31
33	Комунальна корпоративна власність*	32

СКАСУВАТИ примітку:

* Державну корпоративну власність та комунальну корпоративну власність визначають щодо майна суб'єктів, у статутному фонді яких частка державної чи комунальної власності перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує відповідним органам державного управління або місцевого самоврядування право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.

ІНСТРУКТИВНИЙ ЛИСТ ФДМУ

від 29.06.2006 № 10-16-9324

Щодо оренди окремих видів майна органів державної влади

*Регіональні відділення Фонду державного майна України,
Фонд майна Автономної Республіки Крим*

До Фонду державного майна України та інших орендодавців державного майна надходять запити щодо можливості оренди майна, що перебуває на балансах органів державної влади. У зв'язку з цим роз'яснюємо таке.

Відповідно до частини другої статті 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» не можуть бути об'єктами оренди об'єкти державної власності, що мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна».

У частині другій статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» визначено критерії віднесення об'єктів до таких, що мають загальнодержавне значення. Зокрема загальнодержавне значення мають:

«а) об'єкти, які забезпечують виконання державою своїх функцій, забезпечують обороноздатність держави, її економічну незалежність, та об'єкти права власності Українського народу, майно, що становить матеріальну основу суверенітету України».

Зокрема до такого майна віднесено майно органів державної влади, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, правоохоронних та митних органів.

Проте результати аналізу заяв про оренду свідчать про те, що не все майно, яке перебуває на балансах зазначених органів, відповідає вказаному критерію віднесення до майна, що має загальнодержавне значення.

Так, у будівлях міністерств і відомств є допоміжні та інші не пристосовані для безпосередньої роботи

апарату і техніки міністерств і відомств приміщення. Такі приміщення (або їх частини) використовуються балансоутримувачами, наприклад для розміщення їдалень і буфетів. З метою розміщення закладів харчування, а також аптечних, газетних і книжкових кіосків, закладів зв'язку, побутового обслуговування тощо вони можуть передаватися в оренду.

Зазначені приміщення можуть бути об'єктами оренди за умови надання органом, уповноваженим управляти відповідним майном, висновку, що вказані об'єкти не підпадають під критерії віднесення до об'єктів, які мають загальнодержавне значення, зазначені у частині другій статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна», а також дозволу на оренду і передбачених статтею 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» висновків щодо умов договору оренди.

З урахуванням зазначеного вище та з метою запобігання виникненню спірних питань щодо приватизації зазначених приміщень у договорах їх оренди передбачати такі положення:

1) неможливість приватизації об'єкта оренди протягом дії договору оренди;

2) підтримання орендованого майна у належному стані, здійснення ремонтів є обов'язком орендаря, виконання якого не потребує отримання дозволу орендодавця на здійснення поліпшень орендованого майна; напрями відновлення орендованих приміщень орендар узгоджує з балансоутримувачем майна.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

Колектив редакції «Державного інформаційного бюлетеня
про приватизацію» щиро вітає

з ювілеєм

АЛЛУ КЛИМЕНТІЇВНУ НАРТОВУ

*Для нас Ви стали справжньою подругою,
яка завжди підтримає та допоможе,
мудрою наставницею, незамінним фахівцем,
поруч з яким ми знали: помилка не пройде.
У цей день хочемо побажати Вам здоров'я,
гарного настрою, вірних друзів поруч
і щасливих подій у житті.*

*Нехай панують у Вашому житті радість і натхнення
у Вашій домівці – спокій і затишок, а у серці – віра
у майбутнє і неодмінну перемогу добра.*

